SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 41, П'ЯТНИЦЯ, 10 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ 1893 Vol. 121, No. 41, FRIDAY, OCTOBER 10, 2014 $2.00

НА ТЕМИ ДНЯ

Стара система не відступає

Петро Часто

Коли 25 вересня Президент Петро Порошенко на своїй першій великій прес-конференції спокійно і досить самовпевнено відбивався від актуальних запитань журналістів, одне з них на загальному тлі виглядало таким собі невинно мрійливим: „Скажіть, коли настане нова Україна?". Відповідь, над якою П. Порошенко думав, на жаль, недовго, зробила це нібито риторичне запитання сутнісно найгострішим – домокловим мечем висить воно над усією українською спільнотою, також і над світовим українством: „Коли...?!"

„Україна вже нова, – сказав П. Порошенко. – Вона має нового президента, невдовзі матиме нову Верховну Раду. Ми вже на новому шляху".

В найліпшому випадку – це слова віри, а не факту. Вірити справді треба, конче треба, але ж без заплющування очей на довколишню реальність. Нова Україна – це лише та значно менша частина суспільства, котра пройшла крізь вогонь Революції гідности, крізь стоїцизм батальйонів самооборони, крізь жертовний волонтерський рух. Як Правда, як Праведність Україна постає на чистій, святій крові своїх патріотів – так само, як на чистій, святій крові мучеників поставала колись Церква Христова.

Досі не дав відчути новий Президент, що він – саме з цією меншою і прекрасною, справді новою частиною української спільноти. Що саме вона для нього – критерій давно назрілих змін, що саме нею він відтіняє решту України, і зокрема – страшну, фатальну за наслідками стару систему влади.

І якщо ця згубна система не збирається відступати і не відступить за нового Президента, то чи можна його вважати новим? І чи не відступає сам він з означеної в інавгураційній промові дороги на якісь незрозумілі манівці, на яких його вже починає хвалити навіть кривавий ворог України? Ось, наприклад, „похвальна" заява Міністра закордонних справ Росії Сергія Лаврова: „Рішення Евросоюзу і України не вводити в дію до кінця 2015 року угоду про асоціяцію в тих її частинах, які створюють ризики для російської економіки – це, за великим рахунком, те саме, що просив Віктор Янукович". (Українські національні новини, 28 серпня).

Тобто, Москва хвалить П. Порошенка за те, що він, нарешті, зайняв „правильну" позицію В. Януковича.

Але вже нехай там з Европою. Незбагненні речі кояться в Києві. Мало того, що волосинка з голови не впала в депутатів – відвертих ворогів Української держави, винних у

(Закінчення на стор. 12)

В Україні ухвалено антикорупційні закони

КИЇВ. – 7 жовтня Прем'єр-міністер України Арсеній Яценюк подав на розгляд парляменту пакет з п'яти антикорупційних законів. Знаком, що суспільство з нетерпінням чекало на ці закони, був масовий пікет громадських активістів та киян під будинком Верховної Ради – з приготовленими помідорами і яйцями на той випадок, коли депутати, як у старі часи, не захотіли б виконати свого обов'язку перед народом.

Виступаючи до моменту голосування з трибуни парляменту, прем'єр А. Яценюк сказав: „Підготована урядом і подана на розгляд депутатів антикорупційна національна стратегія буде підписана президентом, і це стане запорукою, що всі три гілки влади нестимуть відповідальність за реальну боротьбу з корупцією".

Прем'єр-міністер повідомив, що ключовим елементом боротьби з корупцією є створення окремого органу – Національної комісії, яка буде боротися з проявами корупції не серед дрібних чиновників, а в першу чергу серед високопосадовців, державних службовців першої-третьої категорії – це усі міністри, депутати, керівники обласних адміністрацій тощо.

Один з законів цього пакету – це так званий антикорупційний кодекс. Він передбачає деклярування всіх доходів і витрат чиновників найвищої категорії. Тобто якщо в деклярації написано одне, а службовець чи урядовець живе за іншими стандартами, то спеціяльний комітет, більшість в якому належатиме представникам громадськости, буде відслідковувати життя такого чиновника, щоб можна було контролювати його витрати.

Ще інший закон дозволить розкривати всю інформацію про нерухому власність всіх фізичних осіб, в тому числі власність на нерухомість всіх українських високопосадовців та членів їх сімей. Будь-який українець зможе отримати доступ до реєстру нерухомости і побачити, на кого зареєстрований той чи інший будинок чи мешкання. Закон передбачає розкриття всієї інформації про реальних власників суб'єктів підприємницької діяльности, які зареєстровані в Україні.

Не менш важливий закон про запобігання та протидію леґалізації тіньових доходів. Він передбачає особливу процедуру фінансової контролі – перевірку всіх рахунків і розрахунків високопосадовців, публічних осіб.

Пакет антикорупційних законопроєктів Верховна Рада ухвалила у першому читанні. Враховання зауважень і внесення поправок депутати погодилися здійснити за пришвидшеною процедурою і остаточно голосувати за ці закони на засіданні 14 жовтня.

(Еспресо ТВ, 7 жовтня)

Під час позачергового пленарного засідання Верховної Ради України (7 жовтня). (Фото: Інформаційне управління Апарату Верховної/Анастасія Сироткіна)

Донецький Національний університет діятиме у Вінниці

КИЇВ. – 30 вересня Міністер освіти і науки України Сергій Квіт у своєму зверненні до викладацького складу і студентів Донецького національного університету повідомив, що до завершення збройного конфлікту на території міста Донецьк цей вищий навчальний заклад вестиме свою освітню діяльність у Вінниці.

Текст звернення:

Враховуючи складну суспільно-політичну ситуацію на сході України та продовження збройного конфлікту на території вашого рідного міста, у тому числі в стінах університету, Міністерство освіти і науки України, після консультацій з керівництвом університету та керівниками органів влади і органів місцевого самоврядування Донецької области повідомляє наступне:

1. До завершення збройного конфлікту на території міста Донецьк Донецький національний університет України буде проводити свою освітню діяльність (згідно з наявною ліцензією та сертифікатами про акредитацію) на території міста Вінниця .

Будь-яка освітня діяльність від імені (чи під іменем) цього університету на території міста Донецьк тимчасово заборонена. Діяльність фізичних осіб на території (в приміщеннях Донецького університету) без ліцензії на освітню діяльність містить ознаки кримінальних правопорушень і підпадає під дію Кримінального кодексу України.

2. Єдиним діючим ректором Донецького національного університету України є Роман Гринюк, який був леґітимно обраний згідно з рекомендацією конференції трудового колективу від 22 листопада 2012 року та з яким Міністер-

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Привезли допомогу з Німеччини

КИЇВ. – 6 жовтня 112 вантажівок з допомогою Німеччини перетнули кордон України. Президент України Петро Порошенко подякував Федеральному канцлерові Німеччини Анґелі Меркель за гуманітарну допомогу для постраждалих на Донбасі. П. Порошенко і А. Меркель обговорили процес мирного вреґулювання на Донбасі. Зокрема П. Порошенко наголосив на необхідності відновлення контролі за українсько-російським кордоном на ділянці, яка окупована. *(„Укрінформ“)*

Університети перевели

ЛУГАНСЬК. – Луганський національний університет ім. Тараса Шевченка продовжить свою діяльність у місті Старобільську Луганської области, яке перебуває під контролею українських силовиків. Університет тимчасово розміститься на базі факультету цієї вищої школи. Східньоукраїнський національний університет ім. Володимира Даля продовжить свою діяльність у Сєвєродонецьку. Раніше Міністерство освіти і науки України тимчасово перевело Донецький національний університет до Вінниці. *(Радіо „Свобода“)*

Загинули 967 вояків

КИЇВ. – 4 жовтня Президент України Петро Порошенко у виступі в Львівському національному університеті ім. Івана Франка повідомив, що під час проведення антитерористичної операції загалом загинуло 967 українських військових і добровольців. За час перемир’я звільнено з полону 1,342 українських військовослужбовців. *(Радіо „Свобода“)*

ПАРЕ вимагає виведення військ

СТРАСБУРГ. – 3 жовтня Парляментська Асамблея Ради Европи (ПАРЕ) зажадала виведення російських військ з окупованих українських територій. У резолюції сказано про приховану підтримку, яку Росія надає збройним повстанцям у східній Україні. Вперше в резолюції ПАРЕ чітко засвідчена вимога вивести російські окупаційні війська з України. Експерти кажуть, що поправки з закликом до Росії вивести війська внесли несподівано у день голосування навмисно, аби російська делеґація не шукала прибічників, які б голосували проти поправок. З квітня цього року ПАРЕ позбавила росіян права голосу, а також заборонила росіянам займати керівні посади в ПАРЕ до кінця року через анексію Криму і підтримку цих дій російськими депутатами. *(Бі-Бі-Сі)*

В Криму переслідують татар

ЕВПАТОРІЯ. – 6 жовтня знайдено мертвим 25-річного кримського татарина Едема Асанова, який зник 29 вересня. Його повісили в будівлі одного з покинутих санаторіїв. Після окупації Криму на півострові безвісті зникли 18 кримських татар. 27 вересня під Білогірськом невідомі в уніформі викрали Ісляма Джепарова та Джевджета Іслямова. У Симферополі зник 23-річний Ескендер Апселямов. У березні було вбито 39-річного кримськотатарського активіста Решата Аметова. Меджліс закликав міжнародні організації зформувати спеціяльну місію з дотримання прав людини в Криму. *(Бі-Бі-Сі)*

Діти розбирали набій

ЗУГРЕС, Донецька область. – При спробі розібрати снаряд, що не розірвався, загинули двоє і поранені п’ятеро дітей. Поранених дітей доставили до лікарень Харцизька і Макіївки. Їхній стан різного ступеню важкости. *(Радіо „Свобода“)*

Росіяни приховали танки

ХЕРСОН. – 3 жовтня на межі материкової України і Криму прикордонний наряд під час несення служби виявив між трасою Каланчак-Армянськ та лісовою смугою 10 замаскованих одиниць важкої техніки військ Російської Федерації. Біля населеного пункту Червоний Чабан Херсонської области прикордонний наряд спостерігав на окупованій території Криму рух двох танків, двох бронетранспортерів, вантажівки „Урал“. *(Радіо „Свобода“)*

ДИСКУСІЙНИЙ ПОГЛЯД

Мінський процес не має майбутнього

29 вересня в засобах масової інформації з’явилось повідомлення від помічника президента Росії Юрія Ушакова про пляни щодо майбутньої особистої зустрічі Петра Порошенка і Володимира Путіна в Москві. На тлі утаємниченого закону про особливий статус Донбасу чи не виглядає це повідомлення так, що П. Порошенко поступово відмовляється від европейського вектору і орієнтується на Москву? Нижче вміщуємо міркування на цю тему відомого українського політолога, директора Соціологічної служби „Український барометр“ Віктора Небоженка.

Безпосередня зустріч Петра Порошенка і Володимира Путіна закінчиться пропаґандистським і інформаційним скандалом, де висновок буде один – наш президент не дав ради зі своїми обов’язками. Візита в логово ворога у той момент, коли ми програли перший етап боротьби за територіяльну цілісність України і сталося сепаратистське відірвання території України – це не дуже правильно.

З В. Путіним треба зустрічатися при свідках, в Европі. Ні в якому разі не в Москві і не в Мінську. Є ще один варіянт місця їх зустрічі, це Донецьк – звільнений від окупантів.

Я думаю, Президент П. Порошенко плутає посаду Головнокомандувача з місією дипломата. Коли потрібно назвати аґресора аґресором, щоб надати мотивацію для офіцерів і вояків для подальшої боротьби за визволення України, він уперто грає в дипломата, який не каже ні „так“, ні „ні“.

Це не допомагає українським силам вести належну боротьбу проти окупанта. Навіть на своїй прес-конференції він так і не сказав чітко, чи вважає В. Путіна аґресором. Навпаки, він дуже обережно добирав слова. У цьому ключі поїздка П. Порошенка – абсолютно неправильний крок, оскільки він раніше заявляв про зустріч у форматі трьох представників.

Сьогодні всі дуже бояться, що повториться 2005 рік, коли були закриті кримінальні справи проти соратників Віктора Януковича, і кумівство у політиці знищить всі здобутки революції. Замість того, щоб звітувати про свою діяльність – кадрову політику, боротьбу за цілісність України, Президент П. Порошенко на прес-конференції розповідав про золоті гори у 2020 році, коли у політиці не буде не лише його, а й значної кількости нинішніх діячів.

Якщо П. Порошенко не розуміє, що та ж проблема з Генеральною прокуратурою і заступниками Генерального прокурора Віталія Яреми підриває його авторитет і доводить народові, що всі прокурори однакові і не змінились з часів В. Януковича і Віктора Пшонки – це погано скінчиться.

Напередодні президентських виборів П. Порошенко багато говорив про зміни, про те, що після 25 травня країна житиме по-новому, але нині такий час, коли люди вже не вірять словам. У нас немає часу чекати обіцянок. Покривання корупціонерів, які є друзями, сватами і кумами – це шлях в нікуди. Така значна кількість людей з минулого життя у списках партії П. Порошенка пов’язана з тим, що президентові потрібні слухняні депутати, а не реформатори. Йому потрібні люди, що виконуватимуть будь-які його доручення – „продавити“ щось тихцем у Раді, тощо. У цьому ключі П. Порошенко став дідом Мазаєм, який перевів зайців-депутатів, які зганьбили себе своїми діями, в нову Україну.

Тут він помиляється двічі. Тому, що дискредитує себе в очах суспільства і тих людей, які йому повірили і обрали. По-друге, тільки-но ті скандальні персоналії опиняться в парляменті, вони почнуть свою політичну гру. І це вдарить по самому П. Порошенкові, який допомагає привести цих людей у владу знов.

Візита Арсенія Яценюка до США викликала неґативну реакцію офіційних осіб Кремля. Зокрема постійний представник Росії в ООН Віталій Чуркін заявив, що між П. Порошенком і В. Путіним відбувається постійний діялог. А прем’єр А. Яценюк, мовляв, на цей діялог не зважає. Також раніше Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров заявив, що А. Яценюк своїми ініціятивами щодо евроінтеґрації та вступу України в Европейський союз і НАТО заважає партнерству Росії і України. Росія проводить у життя стару візантійську практику „розділяй і володарюй“, коли сторона аґресора намагається посварити українських прем’єр-міністра і президента. Захід дуже добре бачить цю російську практику, оскільки сам її відчуває на собі. Бо одні країни стали на сторону України, а частина інших таємно підтримує Росію. У цьому сенсі каґебісти Кремля не вигадали нічого нового, просто оживили старі практики.

Однак, тут Росії активно помагає деякими діями сам український президент, якщо справді домовляється про візиту до Москви. У випадку з Росією ні в якому разі не можна відступати від нормадського формату переговорів чи женевського, коли у переговорах беруть участь найсильніші країни світу.

Мінськ – недобре місце для переговорів. У Мінськ можуть їхати люди, які вирішують дуже конкретні питання у дуже короткий термін. Це можуть, наприклад, бути обміни полоненими, але ніяк не міжнародні політичні переговори. З таким успіхом ми могли поїхати десь у Душанбе.

Моя особиста думка – Мінський процес не має майбутнього.

(„Газета по-українськи“, 29 вересня)

Маніпуляція „миром“ вбиває державність

Анна Маляр

У світі налічується близько 2,000 етносів і лише близько 200 держав. Тобто, далеко не всі народи мають таку розкіш, як власна держава.

Але державу, як найвище надбання народу, яке дозволяє йому бути вільним, сьогодні в Україні підміняють іншими цінностями. Зокрема – „миром“.

Наше суспільство вже звикло до конституційного визнання людини та її життя – найвищою соціяльною цінністю. Ми живемо в епоху небувалого розвитку інституту прав людини. У результаті виросло покоління еґоцентричних громадян, які бачать державу лише крізь призму зобов’язань цієї держави щодо себе.

Цим світоглядним еґоїзмом та нерозумінням цінности держави зараз і користуються українські політики з колишньої команди Віктора Януковича. У своїх аґітаційних виступах вони на перше місце ставлять „мир будь-якою ціною“.

На жаль, таку саму риторику підхопила й діюча влада. Адже саме прагненням миру вона виправдовує ті свої рішення, які натрапляють на гостру критику з боку суспільства.

Але війна – це не стосунки в системі „особа-держава“. Таке протиставлення можливе лише в мирний час. Якщо ж під час війни громадяни на перше місце ставлять власне право на мирне життя, а не збереження державности, – вони просто опиняються в рабстві аґресора.

На війні особа й держава мусять стати єдиним цілим, а пріоритетом стає питання збереження держави.

Так, ми всі хочемо миру, ніхто не хоче гинути або втрачати на війні рідних, близьких людей. Але зменшення кількости смертей повинно вирішуватись за рахунок професіоналізму командування – а не за рахунок втрати території!

Ми вже „зберегли мир“ в Криму – він там і зараз панує. Але ж Україна втратила Крим, будьмо відвертими. Чому? Тому що була хибна мета.

Кінцевою метою мусить бути не мир, а збереження незалежної української держави. Боронити свої кордони – це і є боротьба за мир.

Наша незалежність – це дар історії.

Чи дозріли ми як нація, аби зберегти цей дар? Чи готові творити історію держави, а не своє особисте короткотривале життя? Якщо так, то нам не потрібен мир ціною втрати суверенітету.

(„Українська правда“, 24 вересня)

Анна Маляр – кандидат юридичних наук, громадська активістка, Київ.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Захід виявився неготовим протистояти Росії

Небезпідставність критики на адресу об'єднаної Європи, котра все більше виявляє себе безсилою перед деструктивним російським впливом, підтверджує нижче вміщена стаття Едварда Лукаса – старшого редактора міжнародного аналітичного видання ділових кіл „The Economist", одного з найвідоміших європейських експертів з питань російської зовнішньої політики, енергетики та безпеки. У минулому Е. Лукас працював кореспондентом у Берліні, Празі, Відні, Москві та країнах Балтії. У 2008 році вийшла друком його книга „Нова холодна війна", яка була доповнена і перевидана в цьому році, з урахуванням останніх подій в на сході України.

Захід досить добре оцінює звичайні та ядерні військові можливості Росії. Але як щодо інших видів зброї?

Як бачимо з подій в Україні – а тепер і в країнах Балтії та деінде – традиційній військовій силі та грі м'язами відведено лиш незначну ролю в арсеналі Кремля. Основне завдання його збройних сил є не, власне, самі бойові дії, а провокування, залякування і приниження. Це включає в себе вторгнення у повітряний простір інших країн (зокрема Швеції пару тижнів тому) або дратівливі лети неподалік (наприклад, у випадку з Америкою). У такі дії вкладають сенс тренувальних навчань, що передбачають пробу нападу, а також показ нової зброї (та готовність застосувати ядерну).

Окрім того, частиною психологічної війни є економічний тиск. Він може набувати форми обмеження доступу до російського ринку (це є болючим, зокрема для польських постачальників яблук або литовських молочних експортерів). Така тактика створює „економічні злидні" – безробіття та зниження рівня життя – і таким чином здійснюється політичний тиск на провідників тих країн, які вже й без того почуваються загроженими і нервують.

Енерґетика є особливо довершеною зброєю. Великі енерґетичні компанії плекають добрі стосунки зі своїми основними постачальниками. Вони будуть стогнати, якщо їхній уряд поставить під загрозу їхній прибуток через, скажімо, необачну підтримку санкцій.

У теорії бізнес повинен піклуватися про збереження верховенства права (запитайте росіян, що це таке, коли бізнес працює в країні, яка відчуває брак верховенства права). Однак, на практиці все це занадто спокусливо – мати справу з людьми, які знищать вашу країну в довготривалій перспективі, але пропонують прибуток в короткотривалій. Отже, Росія водить морквиною дешевих та надійних поставок газогоном „Південний потік". А віслюками, які ведуться на цю морквину і жують її, є Австрія, Болгарія, Хорватія, Угорщина, Італія, Сербія та Словенія. Вони не усвідомлюють, що ціною цієї моркви є те, що їх запрягли тягнути російського воза.

Якщо ж ви роздратуєте Кремль, то вам перекриють газову трубу (саме це сталося нещодавно з Польщею та Словаччиною). Щоправда, існують й інші постачальники газу і альтернативні джерела енергії. Однак, за них треба заплатити вищу ціну: втрачаються робочі місця, витрати стають більш високими і на початках менша надійність. Небагато виборців погодилися б прийняти таку ціну як плату за національну безпеку.

Корупція є корисним засобом заохочення до правильного ухвалення рішень і в енерґетиці, і в інших галузях. Для чого здійснювати вторгнення до країни, коли ви можете фінансувати політичні партії, які виконуватимуть ваші накази (відкрито чи таємно); або запропонувати високооплачувану роботу політикам після їхнього виходу на пенсію? Ви можете запропонувати гроші журналістам і редакторам, спонзорувати аналітичні центри і підтримувати неурядові громадські організації для просування своїх інтересів. Як наслідок – суспільне життя змінюється. Ті, хто виступав проти Росії, почуваються бідними і самотніми. Ті, хто підспівував Кремлеві, процвітають професійно і особисто.

Завдяки своїм спецслужбам Кремль співпрацює з організованою злочинністю (як, наприклад, у Болгарії). Якщо ви контролюєте потужних місцевих мафіозі, ваші опоненти почувають себе у ще більшому страху. Більше того, корисними помічниками в кібернетичній війні є злочинні гакери – чи то стоячи за масованими кібернападами, як це відбулося в Естонії у 2007 році, чи то для більш складного бльокування урядового зв'язку, як це мало місце в Україні. Психологічна війна пропонує безліч можливостей – таких, як штучно створена фінансова паніка (знову ж таки Болгарія).

Старомодна ж тактика дипломатичних стереотипів на кштапт „розділяй та володарюй" теж добре працює. Кремль натякає Заходові, що допоможе йому на Близькому Сході в обмін на розв'язані руки в Україні. Навіть якщо нічого не відбувається, це все одно деморалізує інших східньоєвропейських союзників Заходу.

Поєднує все це вкупі російська пропаґандистська машина з її високою хвилею заперечень, двозначности, лицемірства і підходом „ви на себе подивіться"... Основний посил російської пропаґанди полягає в тому, що, мовляв, тісніші зв'язки з Росією – кращі, аніж ставка на залежність від слабкого, владолюбного та загниваючого Заходу.

Поодинці жоден з цих видів зброї не є вирішальним. Але вони разом створюють потужне поєднання. Росія веде „гібридну війну". Захід ще не готовий до „гібридної оборони".

(Радіо „Свобода", 24 вересня)

Журналісти стали на захист колеґ

ВІДЕНЬ. – Представники журналістських організацій України (Національна спілка журналістів України та Незалежна медіа-профспілка України) і Російської Федерації (Союз журналістів Росії) на зустрічі 26 вересня в бюрі Представника Організації з безпеки і співробітництва у Европі з питань свободи засобів масової інформації засудили випадки загибелі, побиттів і затримань журналістів в зоні військового конфлікту на сході України.

У спільній заяві відзначається, що з травня цього року загинули журналісти Андреа Рокеле, Андрій Миронов, Антон Волошин, Ігор Корнелюк, Анатолій Клян і Андрій Стенін. Були затримані десятки журналістів, з яких продовжують утримувати Юрія Лелявського, Романа Черемського, Валерія Макеєва, Єгора Воробйова, Олександра Білокобильського та Сергія Сакадинського.

Учасники зустрічі домовилися продовжувати спільні зустрічі та співпрацю, а також докладати необхідних зусиль в питаннях забезпечення безпеки журналістів, розвитку професійних засобів масової інформації та деескаляції конфлікту на Україні.

Незалежна медіа-профспілка України

Почалася візова льотерія

1 жовтня почалося приймання електронних заяв на участь у візовій диверсифікаційній льотерії на 2016 рік (DV-2016), яке триватиме до 3 листопада. Не чекайте останнього тижня, подавайте заяви вже тепер. Форму учасника (E-DV Entry Form or DS-5501) можна знайти на інтернет-сторінці www.dvlottery.state.gov.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Обстріляли Червоний Хрест

НЮ-ЙОРК. – Постійний представник України при ООН Посол Юрій Сергєєв заявив 3 жовтня, що Україна має докази того, що снаряд, який вбив співробітника Міжнародного комітету Червоного Хреста (МКЧХ) в Донецьку, прилетів з території, контрольованої сепаратистами. Центральне бюро МКЧХ в Женеві підготувало доповідь щодо гуманітарної ситуації на сході України, яка буде оприлюднена пізніше. Посол зауважив, що вже ознайомився з доповіддю, але не може розкривати її змісту до моменту офіційного оприлюднення. Документ містить підтвердження того, що на момент потрапляння снаряду у бюро МКЧХ українських підрозділів там не було. 2 жовтня був обстріляний центр Донецька. Під обстріл потрапив Червоний Хрест, і громадянин Швайцарії загинув. *(„Укрінформ")*

Вже є 310 закордонних спостерігачів

КИЇВ. – 6 жовтня під головуванням Михайла Охендовського відбулось засідання Центральної виборчої комісії, яка розглянула звернення міжнародних організацій і зареєструвала офіційних спостерігачів на позачергових виборах народних депутатів України від Королівства Данія, Республіки Польща, Міжнародного експертного центру виборчих систем, Національного демократичного інституту міжнародних взаємин. Станом на 6 жовтня загальна кількість зареєстрованих міжнародних офіційних спостерігачів складає 310 осіб. *(УНІАН)*

Депутати знову йдуть у кандидати

КИЇВ. – З 450 депутатів нинішнього скликання Верховної Ради 302 балотуються до нового складу парляменту. 128 з них 16 січня цього року проголосували за так звані „диктаторські закони". У зв'язку з цим активісти радять виборцям пильно придивлятися як до виборчих списків партій, так і до кандидатів у мажоритарних округах. Провідним серед висування чинних депутатів є „Блок Петра Порошенка", в складі якого балотуються 42 народних депутати. На другому місці „Батьківщина" – 26 кандидатів і „Свобода" – 23 кандидати, ще 149 чинних парляментарів балотуються у мажоритарних округах. *(Радіо „Свобода")*

Спалили авто довіреної особи

ХАРКІВ. – В ніч на 6 жовтня біля входу до штабу кандидата в народні депутати від „Народного фронту", голови Молодіжного націоналістичного конґресу Сергія Кузана спалили авто його довіреної особи. В оточенні кандидата не виключають, що замовником міг бути його конкурент в окрузі, колишній реґіонал Володимир Кацуба, уродженець Росії і колишній офіцер Збройних сил СРСР. Команда кандидата продовжує виборчу кампанію. *(Українська інформаційна служба)*

Україна грає у футбол

КИЇВ. – У другому турі Ліґи Европи 2 жовтня лише команда „Динамо" (Київ) змогла перемогти румунську команду „Стяуа", з рахунком 3:1, команда „Дніпро" (Дніпропетровськ) зіграла унічию (0:0) на виїзді з французьким „Сент-Етьєном", а „Металіст" (Харків) програв бельгійському „Локерену" (0:1). У вислідi українські клюби набрали лише 4 точки з 9 можливих. У Лізі чемпіонів 30 вересня „Шахтар" зіграв 2:2 з португальською командою „Порто". *(„Чемпіон")*

Золота стало більше

КИЇВ. – Міжнародні резерви України станом на 1 жовтня становили 16.2 млрд. дол., що на 1.71 відс. більше показника на 1 вересня. Про це повідомив 8 жовтня Національний банк України. На збільшення обсягу міжнародних резервів впродовж вересня вплинуло надходження фондів за програмою „Стенд-бай" Міжнародного валютного фонду, розподілених на користь уряду України та Національного банку України. На стан золотовалютних резервів у вересні також вплинули платежі з погашення та обслуговування державного та ґарантованого державою боргу. Надходження на рахунки уряду від міжнародних фінансових організацій за вересень становили 602.85 млн. дол. *(„Укрінформ")*

АМЕРИКА І СВІТ

НАТО очолив Єнс Столтенберґ

БРЮСЕЛЬ. – 1 жовтня колишній Прем'єр-міністер Норвеґії Єнс Столтенберґ замінив на посту Генерального секретаря НАТО данця Андерса Фоґ Расмусена, який очолював військово-політичний бльок упродовж попередніх п'яти років. У перший день своєї діяльности на цій посаді НАТО Є. Столтенберґ провів прес-конференцію та влаштував прийняття для журналістів. Відповідно до Північноатлантичного договору, союзники обирають Генерального секретаря на чотири роки – з можливістю подовження перебування на цій посаді ще на рік. За сталою традицією, пост Генерального секретаря НАТО обіймають політики з країн Европи. Натомість представники США очолюють вищі військові структури Альянсу. *(„Кореспондент")*

Триває китайсько-японський конфлікт

ВАШІНҐТОН. – У зв'язку з загостренням конфлікту між Китаєм і Японією через острови Сенкаку, заступник Секретаря Департаменту оборони США Роберт Ворк заявив 2 жовтня, що „поки острови Сенкаку перебувають під японською контролею, стаття 5 залишатиметься чинною, і ми дамо відповідь у разі спроби Китаю захопити Сенкаку". „Ми, зрозуміло, дамо військову відповідь на будь-яку аґресію щодо наших союзників", – підкреслив Р. Ворк. Заступник глави Пентаґону назвав союз з Японією „наріжним каменем" союзів, укладених США в Азіятсько-Тихоокеанському реґіоні. Він нагадав, що до 2020 року американська флота і військово-повітряні сили плянують розмістити 60 відс. своїх сил – 100 тис. військових – в цьому реґіоні. Напередодні візити до Японії навесні цього року Президент Барак Обама відкрито підтримав японську сторону в суперечці за острови і нагадав, що територіяльна цілісність країни ґарантована двостороннім договором про взаємну оборону між Японією і США. *(„Дзеркало тижня")*

Китай нагоди не пропустить

ПЕКІН. – Китай готовий „хапатися" за будь-які бізнес-можливості, що відкриваються на російському ринку на тлі погіршення взаємин між Росією і Европейським союзом. Про це заявив Посол Китаю в Німеччині Ши Мингде 3 жовтня, за тиждень перед зустріччю провідників Китаю та Німеччини. Зокрема він зазначив, що Піднебесна не відчуває ніякої „зловтіхи" у зв'язку з кризою між Росією і ЕС, яка привела до обмеження присутности німецьких і европейських фірм на російському ринку. Німецькі промисловці вже попередили керівництво Німеччини, що китайські компанії швидко заповнять ніші, залишені відходом европейських конкурентів. „Ми хочемо дуже тісних економічних зв'язків з Росією. Особливо ми зацікавлені у співпраці в галузі сировинних матеріялів", – підкреслив посол Китаю. *(Радіо „Свобода")*

Конґресмени – за унезалежнення від Росії

ВАШІНҐТОН. – 1 жовтня газета „Лос-Анджелес Таймс" повідомила, що члени Палати представників Конґресу з Каліфорнії почали серйозну боротьбу з закупівлею космічних двигунів від Росії для Пентаґону. Ці російські двигуни Департамент оборони США використовував для виведення на орбіту військових супутників. Однак, на тлі російської аґресії проти України, каліфорнійські чиновники вимагають припинити закупілі в Росії. Натомість вони пропонують віддати виконання цього держзамовлення американським компаніям „SpaceX" і „Aerojet Rocketdyne", які працюють в Каліфорнії. Відібрати держзамовлення для Пентаґону в цієї компанії вимагають 32 конґресмени. *(„Дзеркало тижня")*

Мекку заполонили прочани

МЕККА. – Близько 2 млн. мусульман зібралося у ці дні на святкування одного з двох найважливіших свят ісламської релігії – Курбан-Байраму. Протягом першого дня святкування одягнені в біле паломники вирушили в долину Міна, де народився пророк Мухаммед. Там вони провели всю ніч в молитвах. Найбільше свято припало на суботу, 4 жовтня. *(Українські національні новини)*

З ХРИСТИЯНСЬКОЇ ТОЧКИ ЗОРУ

До якого миру маємо прагнути?

Любомир Гузар,
кардинал, Верховний Архиєпископ (емерит) Української Греко-Католицької Церкви

Пишу про дуже складну, правдоподібно – невдячну, але вкрай потрібну справу – про мир.

Вирішив це зробити не тому, що до цього спонукає мене власне ім'я, що ним нарекли мене під час Хрещення побожні батьки.

Беруся до цієї теми, бо останнім часом звідусіль чути багато розмов про мир. Тому треба краще зрозуміти, що таке мир, звідки він походить, як настає і як його можна втратити.

Розглядатиму таке важливе питання не лише на підставі власних роздумів, а звернуся, радше, до навчання святої Церкви.

Воно викладене (якщо хтось бажає краще це вивчити) у виданні „Компендіюм соціяльної доктрини Церкви", що його видала українською мовою церковна комісія „Справедливість і мир" (Видавництво „Кайрос").

Коли після свого воскресіння наш Господь Ісус Христос явився своїм апостолам, то привітав їх словами „Мир вам!".

Коли Він, ще перед своїми стражданнями, багато чого пояснював учням і пророкував, то сказав: „Мир залишаю вам, Мій мир даю вам; не так, як світ дає, даю вам його" (Ів. 14, 27).

Коли посилав своїх апостолів проповідувати Добру Новину, то наказував апостолам вітати людей, входячи до хати, так: „Мир домові цьому" (Лк. 10, 5).

З цих прикладів зрозуміло, що мир – це не якесь земне, світське поняття. Це прекрасний Божий дар, завдяки якому ми можемо спілкуватися з Богом і з ближніми. Люди не здатні створити миру, вони можуть тільки його прийняти і зберегти, якщо дотримуватимуться Божих Заповідей.

Оскільки мир походить від Бога, то його не може бути без повноцінної справедливости та щирої любови до ближнього.

Бог сотворив людину і прикрасив її багатьма дарами: дав їй життя, покликання і таланти, можливість свобідно чинити добро, ділитися добром з іншими людьми, працювати для спільного блага.

Де люди розуміють це і свідомо використовують свої можливості, там немає перешкод для миру. Але це ще не все, що забезпечує мир. Ідеться не тільки про відсутність того, що могло б перешкоджати щирому спілкуванню.

Мир – це щось більше, це плід любови, щире бажання добра ближньому, прагнення служити та розвивати добрі взаємини далеко поза межами необхідних обов'язків.

Мир – це широка тема, тому умовно поділю свій роздум на дві частини. Оскільки мир на сході України перебуває сьогодні під великою загрозою, скажу спершу про війну. А опісля, наступного разу, роздумуватиму над миром як могутнім засобом для нас спільно будувати краще майбутнє.

Вищезгаданий збірник соціяльної науки Церкви, основними думками якого хочу поділитися з шановними читачами, присвячує багато уваги війні.

Цей церковний документ кількома словами підсумовує взаємозв'язок миру та війни. Ось ці слова: війна – це поразка миру. Ці слова кажуть дуже багато.

Там, де є намір встановлювати мир за допомогою війни, не може бути навіть гадки про мир. Якщо хочемо, щоб був справжній мир між народами, то треба робити все можливе, щоб держави (великі чи малі) зрозуміли, що війна руйнує можливість співжиття та співдіяння на користь усіх.

Щире мирне співіснування – це єдиний правильний шлях до розвитку.

Кожна держава чи навіть багато об'єднаних держав повинні думати категоріями розвитку, водночас вишукуючи і утверджуючи всі можливі засоби, котрими держава спільнота може бути захищена від того величезного лиха, яким є війна.

Крім того, усі держави, влада та громадяни, мусять пам'ятати, що аґресивна війна тільки матеріяльно і морально руйнує, а ніколи нічого позитивно не вирішує.

Це досвід століть, зокрема що йно минулого XX ст.

Друга світова війна, нищівна дія якої поширилася на всі континенти та втягнула у збройне протистояння багато держав і внаслідок якої загинули мільйони військових і мирних жителів, змусила людство замислитися над тим, як захистити світ від повторення подібних трагедій.

Народи і держави створили Організацію Об'єднаних Націй, яка на підставі жахливого досвіду відкинула поняття „справедливої" війни, а обмежила у своїй Хартії виправдання збройних дій до захисту від аґресії. Але навіть у разі аґресії треба взяти до уваги певні обставини.

Кожний народ, як кожна людина, має право боронитися від нападу. Якщо напад є збройний, то й захист може бути збройний. Однак, і тут треба знати міру: хто захищається, не може перетворюватися на аґресора.

Зрозуміло, що коли між державами виникає конфлікт, то його належить розв'язувати, а не загострювати. Керівники держав мусять дбати про те, щоб їхня країна була належно захищена, а міжнародна спільнота повинна підтримати потребу захисної акції.

Культурні народи ще в давнину діяли на підставі поняття, яке висловлювали у формі приказки: „Хочеш миру, готуйся до війни". Збройні сили можна розбудовувати для нападу чи для захисту.

Якщо держава думає про напад, про аґресію, то вона становить небезпеку для всіх інших. Навпаки, розбудова збройних сил для захисту життя і прав своїх громадян сприяє зміцненню бажання миру, загальному добру.

Отже, провідною думкою у формуванні збройних сил має бути мир, – мир, побудований на солідних моральних засадах. У такому дусі спільнота віруючих людей у своїх літургійних молитвах звичайно молиться „за народ, за правління та за військо", яке має обороняти народ.

У здоровому бажанні миру ніхто не повинен відмовлятися від участи в оборонній діяльності – чи то збройній, чи то альтернативній, як також не може нехтувати моральними засадами, виправдовуючи своє злодіяння виконанням наказів.

Досвід показує, що в країнах, які зазнавали аґресії, гинуло багато людей, котрі не мали як і чим захищатися (наприклад, від бомбардування). Але крім жертв застосування зброї, мільйони людей згинули від усякого роду національних, етнічних, релігійних і навіть мовних переслідувань.

Інколи такі переслідування ставали масовими, перетворюючись на справжній геноцид. Так, поголовне винищування євреїв чи виморювання голодом українців можна розглядати як беззбройне, але не менш жахливе винищування невинних людей.

В історії людства знаємо ще інші форми позбавлення безборонного населення його основних прав, а саме насаджування політичних структур, що роблять людей невільниками, насильні переселення та створювання обставин, в яких безборонні жителі мусіли ставати скитальцями або біженцями, покидаючи рідну землю.

Усі ці форми насильства не менше (інколи більше) від збройних дій ставали перешкодою для мирного співіснування.

Народи можуть і повинні боротися проти такого насилля, яке не має жодного оправдання. У боротьбі проти несправедливости люди повинні допомагати одне одному. Народи, які населяють землю, мають гуртуватися, творити міжнародні структури, рішуче засуджувати напасників і ставати в обороні покривджених, яким важко самим себе захистити.

Ці роздуми закінчу словами молитви, які чуємо наприкінці Святої Літургії: „Мир світові даруй, церквам Твоїм, Богом береженому народові нашому, правлінню і всім людям Твоїм".

(„Українська правда", 3 жовтня)

ТОЧКА ЗОРУ

Наша мова – наша зброя

Аскольд Лозинський

Під час однієї з недавніх протестних демонстрацій перед Постійним представництвом Росії до ООН у Ню-Йорку забажала виступити жінка з Луганська. Почала своє слово українською мовою, сказала, що вона етнічна росіянка зі сходу України, відтак звернулася до мене як до одного з ведучих на цій акції за дозволом далі виступати російською мовою. Я відмовив. Вже наступного дня на сторінці „Фейсбук" Організації оборони Чотирьох Свобід України, яка ініціювала згадану акцію, з'явився коментар:

„Шановні організатори протесту проти російської аґресії вв Україні, поясніть, будь ласка, як можна було допустити, що жінка з Луганська не змогла закінчити свою промову російською мовою? Ви вважаєте, що в такий спосіб ми єднаємо нашу країну!? Цей випадок – великий сором. Сподіваюсь, таке більше не трапиться...".

Я відповів:

„Вашу зауваґу щодо проведення протесту передано мені, оскільки саме я приймав рішення не дозволити російськомовний виступ. У першу черґу, дозвольте припускати, шо Ви – недавній еміґрант і тому, мабуть, Вам тяжко зрозуміти, що українці, народжені в США, або ті, котрі прибули після Другої світової війни, не розуміють російської мови і не збираються її вивчати. Більше того – нашою принциповою засадою є не впроваджувати російську мову у наші заходи.

В Україні за царів і червоних комісарів нищили українську мову, а на її місце ставили мову окупанта. І так з часом уся Україна почала говорити по-російськи, в результаті для великої частини українців російська мова стала першою, а українська, в кращому випадку, – другорядною. Ми намагаємось змінити цей процес. Добрий доказ можливости успіху був виступ тієї жінки з Луганська. Їй було легше промовляти по-російськи, але коли вона почула, що може виступати тільки по-українськи, вона так і зробила це блискуче. Якби трохи попрацювала в цьому напрямку, то, може, українська мова стала б першою для неї.

Тепер дозвольте кілька думок особистих. Російська мова – це одіозна мова нашого окупанта та найгіршого ворога. Нею видавалися найбільш жорстокі декрети проти нашого народу, і вона була основним засобом знищення українців як нації. Це мова великодержавного російського шовінізму. На форумі ООН нею користуються лише речники Росії, раніше це робили деякі наші хохли-дипломати. Ви ніколи не почуєте литовського чи польського дипломата, який виступав би російською мовою, бо для них це мова ворога. Всі виступають англійською, французькою або еспанською мовою. Час, щоб і Ви зреклися цього пістряка у Вашому мозку. Розмовляйте українською мовою і вивчайте англійську".

На недавньому бенкеті в престижному готелі у Ню-Йорку на честь високих гостей з України, після перших двох промов, в тому числі й виступу Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка, я спочатку подумав, що не туди потрапив, хоч перші два промовці були українці і говорили про Україну. Щоправда, ведуча висловила декілька слів привітання по-українськи. Я, з моїм характером, не витримав та підійшов до головного столу і звернувся до Президента Світового Конґресу Українців Евгена Чолія, який мав виступати наступним, щоб він врятував захід виступом бодай двома мовами. Він відповів, що, як було йому доручено, має підготовлений англомовний виступ, але постарається доповнювати й українською мовою.

Здавалося мені, що при участі приблизно 800 осіб, з яких, мабуть, не більше десяти не володіли українською мовою, можна було зробити захід україномовним, з певним доповнення англійською мовою, або посадити біля англомовних гостей перекладачів з-поміж багатьох двомовних людей у цій залі.

Бенкет все ж вдався, на ньому звучали успішні україномовні виступи Міністра культури Євгена Нищука, Віце-прем'єр-міністра України Олександра Сича та Президента СКУ Е. Чолія.

Чи це була аномалія у нашому громадському житті? Мабуть, ні. У вільних державах немає жодного тиску. Коли ви відвідаєте молодіжні виховні українські акції у США чи Канаді, чи зібрання батьків, які очікують своїх дітей після танців чи інших занять, то почуєте переважно англійську мову, часом бездоганну, іноді – кострубату, з акцентом, але – щоб не бути інакшими – все ж таки англійську. Інколи можна почути при таких зібраннях українську мову, а також і російську переважно серед представників дипломатичного корпусу.

У вільній і демократичній Україні, без заборонних указів, і то навіть у самій столиці Києві, а не на Донбасі, переважно чути російську мову – навіть сьогодні, після 23 років відновлення державної незалежности, а тільки часом – українську.

Я часто їду до Харкова, зупиняюся у популярному готелі. Коли щось замовляю телефоном, мене майже завжди впізнають. Я запитаю – як Ви знаєте хто це дзвонить, відповідають: ми Вас пам'ятаємо пане Аскольде, бо Ви єдиний, що постійно свариться з нами з приводу мови.

Не думаю, що я не єдиний, але дуже часто справді почуваюся самотнім у моєму незадоволенні мовним питанням в Україні і тут, навіть серед друзів. Таким самотнім, як наша українська мова. Чи довго так буде? Мабуть, так. Ми, українці, люди добрі, шануємо чужих і чуже, а своє рідне зневажаємо і тому не бережемо. І думаємо, що це нормально.

Ню-Йорк

СКУ закликає добровольців

ТОРОНТО. – Світовий Конґрес Українців (СКУ) закликає добровольців долучитися до Міжнародної місії СКУ, яка розгортає свою працю в спостереженні за парляментськими виборами в Україні, що відбудуться 26 жовтня.

У зв'язку з тим, що Україна продовжує здійснення Угоди про асоціяцію з Евросоюзом, метою місії є підтримка відкритого і прозорого виборчого процесу в Україні та в дипломатичних місіях у всьому світі. „Це чудова нагода для того, щоб допомогти українському народові висловити свою волю на парляментських виборах", – заявив Петро Штик, голова місії. Термін подання документів – 13 жовтня. Аплікацію можна завантажити з вебсторінки www.ukrainianworldcongress.org/news.php/news/1145.

СКУ

Передплачуйте і читайте „Свободу"

- 120 років на службі діяспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати: 973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – $90. Додайте лише $5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

АМЕРИКА І СВІТ

Ґергард Шродер співає своєї

БЕРЛІН. – Колишній федеральний канцлер Німеччини і друг Володимира Путіна Ґергард Шродер 1 жовтня під час зустрічі в уряді федеральної землі Мекленбурґ-Передня Померанія, яка була присвячена німецько-російській економічній співпраці, закликав Кремль і Захід почати новий діялог, щоб повернути співпрацю до колишнього формату, незважаючи на збройний конфлікт на сході України. Ґ. Шродер вважає, що Кремль і Евросоюз повинні скасувати всі санкції один проти одного. Ґ. Шродер очолює компанію „Nord Stream AG", яка оперує російським газопроводом „Північний потік". *(„Дзеркало тижня")*

Росія відчуває тягар санкцій

МОСКВА. – Міністер фінансів Російської Федерації Антон Силуанов, виступаючи на форумі „Росія кличе!" 4 жовтня, змушений був визнати, що зниження світових цін на нафту і протиросійські санкції підривають економіку Росії. „Якщо в першому півріччі ціна була 105-110 дол. за барель, то зараз – 101 дол.", – зазначив міністер. Збитки від цих змін він оцінив у 4 відс. валового внутрішнього продукту країни, який у 2013 році, наприклад, перевищував 2 трлн. дол. Тим часом Президент Росії Володимир Путін, виступаючи на цьому ж форумі, закликав його учасників побачити в санкціях Заходу плюси, оскільки „зовнішні обмеження створюють для Росії додатковий стимул у пріоритетних напрямках розвитку". Світовий банк у вересні знизив базову прогнозу зростання російської економіки в 2014 році практично до рівня стаґнації – до 0.5 відс. з очікуваних у березні 1.1 відс. *(„Дзеркало тижня")*

Північна Корея помалу поступається

НЮ-ЙОРК. – Представник комуністичної Північної Креї в ООН Зі Се Пен заявив 3 жовтня, що його країна не готує випробування ядерної зброї або нових ракет. Дипломат також повідомив, що Північна Корея готова до відновлення переговорів щодо ядерної програми з участю Китаю, Росії, США, Японії і Південної Кореї. Водночас З. С. Пен зазначив, що країна залишається в стані бойової готовности – зокрема через спільні навчання Південної Кореї і США. *(Українські національні новини)*

У Гонґ-Конґу неспокійно

ГОНҐ-КОНҐ. – 1 жовтня, в День заснування Китайської Народної Республіки, сотні активістів прийшли на святкову церемонію підняття прапора з метою протестувати проти китайського гимну. Провідники демонстрантів зажадали, щоб вже 2 жовтня голова міста Лян Чженьин подав у відставку, інакше вони почнуть захоплювати адміністративні будівлі. Крім того, демонстранти обурені дією нового китайського закону, згідно з яким на виборах голови міста можуть бути представлені лише три кандидатури, попередньо схвалені керівництвом Комуністичної партії Китаю. Заарештовано десятки демонстрантів. Державні засоби масової інформації назвали демонстрантів „приреченими радикалами", а російська преса вважає, що протести „інспіровані Америкою". *(Радіо „Свобода")*

ООН – за 4-денний робочий тиждень

НЮ-ЙОРК. – Міжнародна організація праці (МОП) при ООН пропонує перейти на чотириденний робочий тиждень, оскільки вважає його кращим, ніж п'ятиденний. Експерти МОП подають вагомі арґументи на користь зменшення тривалости робочого тижня. По-перше, це дозволить поліпшити здоров'я населення, оскільки багато захворювань в сучасному світі викликані перевтомою, постійним перебуванням у бюрах і стресом. Згідно з іншими дослідженнями, люди, які присвячують роботі чотири дні на тиждень, частіше відчувають себе щасливими і задоволеними життям. Найвагоміший арґумент: відмова від одного робочого дня позитивно позначиться на навколишньому середовищі хоч би тому, що поїздок до праці і з праці стане менше на кілька мільярдів на тиждень. *(„Голос Америки")*

Ленінопад і синьо-жовті барви

Відомий український історик Вахтанг Кіпіані під час зустрічі з українцями в Пасейку, Ню-Джерзі, 16 серпня показав мапу, на якій густою мережею був позначений „ленінопад" – повалення пам'ятників Володимирові Ульянову (Ленінові), катові незалежної України. Того дня ще не було надії, що досить швидко впаде найбільший монумент у Харкові – червоній столиці України, звідки рушили полчища на подолання незалежного Києва і його української держави. Але сталося...

Плакальники за СРСР заголосили про вандалізм, тоді як насправді вандалізмом було встановлення тисяч монументів Леніна та його прибічників на українській землі без жодної згоди на це українського народу. Адже пам'ятники завойовників споконвіку були символом влади і приниження подоланих. Містичне значення таких споруд, відоме ще з біблійних часів, добре розумів сам Ленін, який вже 14 квітня 1918 року видав декрет про встановлення більшовицьких монументів в містах Росії. Лише в Москві їх поставили 12. В міру підкорення незалежних республік на теренах колишньої імперії ставили монументи кривавих покорителів. А у Москві створили ідола з трупа померлого Леніна. Ленінопад означає звільнення національного усвідомлення від містики ідолів. Варто очистити міста і села від більшовицьких ідолів меншого значення, ніж Ленін, але не менш небезпечних для національної свідомости.

Менше розголосу мало фарбування споруд у синьо-жовті барви – символ незалежної України. Хвиля фарбувань мостів, веж, сходів прокотилася Україною і зачепила Росію, в обох столицях якої теж фарбували мости і вежі в українські кольори.

Початок такої акції було закладено ще в квітні 1991 року, коли студент Академії мистецтв у Празі Давид Черний пофарбував у рожевий колір танк ІС-2 („Йосиф Сталін"), що був пам'ятником у чеській столиці. Монумент відразу перетворився у сприйнятті людей з пам'ятника часів війни на символ вторгення більшовиків у 1968 році.

Українські барви теж сприймаються як утвердження української рації і протест проти спроб її подолання. Життєрадісний синьо-жовтий колір протистоїть червоному кольору крови, яким позначали своє панування більшовики. Для багатьох росіян він стає на площах і вулицях болісним нагадуванням про недавні часи, коли обидві країни жили хоча і не у великій приязні, але поза війною, як забирає життя молодих громадян обох народів. Колір неба й пшениці протистоїть кольорові крови. Це стає символом. Рожевий празький танк був протестом проти збройних дій аґресора, синьо-жовті барви стають утвердженням миру.

ІСТОРІЯ

Хор „Чайка" вперше виконав в ООН українську пісню

Олександер Панченко

9 жовтня 1985 року австралійський хор „Чайка" під керівництвом Степана Кореня виступив в ООН з нагоди її 40-річчя, за що отримав у нагороду блакитний прапор ООН. Вперше українська пісня прозвучала у світовій організації у виконанні українського хору, складеного у тому числі і з політичних вигнанців. Від 20 вересня до 13 жовтня того року хор „Чайка" виступав з концертами у Едмонтоні, Вінніпеґу, Мінеаполісі, Чикаґо, Ню-Йорку, Рочестері, Торонто, Лос-Анджелесі, а також на Союзівці.

Керівник хору, видатний український дириґент і музикант С. Корінь народився 30 липня 1914 року в селі Дунаєві на Львівщині. 1915 року разом з батьками малим хлопчиком перебрався до Заліщиків на Дністром, після школи вступив до учительської семінарії, отримав диплом учителя. Однак, його улюбленим предметом стала музика.

Від 1935 року С. Корінь навчався в музичній консерваторії у Варшаві, які закінчив 1938 року, ставши дипломованим хоровим дириґентом, однак, незважаючи на це, продовжив навчання на факультеті – оркестрової (симфонічної) дириґентури. Після Другої світової війни С. Корінь керував студентським хором „Січ" в австрійському місті Ґрац.

У травні 1945 року в Кресброні над Боденським озером він організував разом з своїми земляками д-ром Мирославом-Володимиром Гнатюком та його старшим братом Богданом-Тарасом Гнатюком хор „Чайка". Хор налічував 26 осіб, акомпаніятором хору був Мирослав Болюх. Цей хор виступав у Західній Німеччині аж до виїзду С. Кореня до Австралії, а братів Гнатюків – до Америки.

Від 1951 року С. Корінь посів становище керівника і дириґента хору „Чайка" у Мельбурні, був мистецьким керівником вокальних квартетів – складових ансамблів хору – „Коралі" (Марія Болюх, Галина Корінь, Тося Гуцуляк, Людмила Максимишин) та чоловічого „Акорд" (Богдан Баран, Микола Глуховера, Олександер Куціль, Ярослав Ліщинський), а також мішаного октету й басового квартету. Лише від 1970 року хор став виключно чоловічим.

До репертуару хору С. Корінь включив українські народні, жартівливі та історичні, побутові й ліричні пісні, а пізніше – пісні українських композиторів.

Головами управи хору в різний час були Павло Стеценко, д-р Богдан Умриш, Євген Радивил, Володимир Каспенкович, Осип Павук, Ярослав Логин, М. Глуховера, Андрій Глуханич, Дмитро Пирогів та інші.

Хор „Чайка" мав сотні виступів у Мельбурні, інших містах Австралії. 1953 року хор випустив свої перші платівки. У 1963 році хор був запрошений для створення фільму „Українці в Австралії", автором якого був Петро Кардаш, який свого часу видавав молодіжний журнал „Промінь", став редактором-упорядником книги „Злочин" про Голодомор-геноцид українців у 1932-1933 роках. Серед жертводавців на видання цієї книги були майже усі учасники хору „Чайка".

У грудні 1991 року хор започаткував збірку фондів на підтримку Посольства України в Австралії. Напередодні відзначення 50-ліття хору 1995 року до чоловічого хору було долучено й жіночий склад, здебільшого з колишніх членів „Чайки". Відтак відновилися хори – мішаний і жіночий, всього налічувалось 41 особа. Завершальний ювілейний концерт відбувся у Мельборні 10 грудня 1995 року. Солістами були Г. Корінь, Анастасія Грушецька, М. Болюх, Дарія Любарська, Л. Максимишин, М. Глуховера, Ілярій Клодзінський, Я. Ліщинський, О. Куціль.

Під час перебування у Мельбурні у серпні 2012 року я побував при місці вічного спочинку С. Кореня, який помер 13 квітня 2007 року. Його дружина Галина Корінь, з дому Глуховера, народжена на Полтавщині у селі Климівка, тоді перебувала в будинку для старших. Вона померла 1 березня цього року.

За час своєї діяльности хор „Чайка" і його довголітній керівник С. Корінь одержали чимало нагород та здобули визнання в усьому українському світі.

Лохвиця,
Полтавська область

Могила Степана Кореня в Мельбурні. (Фото: Олександер Панченко)

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода" або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Уся Україна в небезпеці

У редакційній пошті тепер є листи з України, автори яких пишуть про війну, розпочату Росією. Два таких листи вміщено нижче.

Тепер наша Україна у небезпеці. Триває непроголошена війна. Багато синів з західньої України, і серед них наш син Володимир, воюють під Луганськом. Я навколішках прошу Господа уберегти його. Адже наша армія без зброї, без одягу, шоломів і бронежилетів.

Наші люди посилають своїх дітей на фронт за свій кошт. Волонтери збирають продукти і гроші для нашої армії. Наш уряд обікрав нас і нашу армію.

Країна у небезпеці. Ціни неймовірні. Хліб – 6 грн., цукор – 12 грн., м'ясо – 60 грн. Інфляція святкує. Доляр – 14 грн. Живемо ми в селі, в гірській місцевості. Сім'я складається з 10 душ. Батько у нас працює сторожем у школі. Я домогосподарка.

Юстина Янів,
село Біличі Горішні,
Львівська область

У нас разруха на Донбасі. Наші хлопці йдуть до війська, хоча їм нічого не дають. Ні одягу, ні бронежилетів, ні зброї. А зупинити підступного ворога не просто.

Мене звати Іван. З Луганщини до мене переїхала сестра, шестеро дітей, чоловік та його мама. Я посадив картоплю і усю городину. Але не розраховував на таку сім'ю. Не вистачає грошей не тільки на одяг, а й на харчі. Не думайте, що у крамницях нічого немає. Усе є, але дороге. Хліб – 5 грн., цукор 12 – грн., риж – 11 грн., гречка – 10 грн. А ціни ростуть, бо росте курс доляра. Моя пенсія – 1,000 грн. На цьому далеко не заїдеш. Живемо в селі Страшевичі, Старосамбірського району на Львівщині.

Іван Шишлик,
село Страшевичі,
Львівська область

Чому Путін програє?

Путін програє свою війну із світом. Чому? Бо він не має переможної ідеології. Бо „русскій мір" – це ідеологія національ-соціялізму Гітлера. Цю ідеологію світ переміг 69 років тому. Це ідеологія живих трупів. Чи ж можна уявити, щоб переможена світом ідеологія воскресла?

Але ж її пропаґує не Путін, а Церква: Російська Православна Церква! У Гітлера Церква не пропаґувала національ-соціялізму. Так, Гітлер не мав влади над Церквою, як має Москва. У Московській імперії процвітає цезаропапізм, коли Церкву підпорядковано цивільній владі. І Церква пропаґує те, що бажає цивільна влада. Цей винахід імперії зла замилює очі світові: світ не усвідомлює пропаґанди національ-соціялізму та расизму в Росії.

Раз так, то світ може й програти! Ні, бо, попри пропаґанду расизму, Путін воює з цінностями XXI віку, з цінностями, засвоєними світом у ході історії. Путін воює з чесністю, з справедливістю, з правдою. Путін воює з добротою, доброзичливістю, з людською дружбою і взаєморозумінням.

Путін воює з людолюбством, з любов'ю і зокрема з материнською любов'ю та материнством.

Путін воює з чемністю, ввічливістю, взаємоповагою між людьми.

Путін воює з шляхетністю і шляхетними почуттями в людині.

Путін воює з людською культурою XXI віку, відбитою демократичних взаєминах між людьми та демократичних порядках.

Іншими словами, Путін воює з цивілізацією, якої досягло людство за довгі віки свого існування, цивілізацією, схваленою природою і надприродніми силами.

Чи ж допустять ці сили перемогу національ-соціялізму?

Святослав Караванський
Дентон, Мериленд

Фундація везе допомогу на фронт

Хочу подякувати за публікацію у „Свободі" 26 вересня та докладної розповіді про діяльність Фундації „Вільна Україна" („Ukrainian Freedom Fund"), яка доставляє матеріяльну допомогу безпосередньо на передові позиції війни з Росією та її найманцями-терористами на Донбасі. Фундація збирає грошові пожертви, які станом на 25 вересня склали вже понад 315 тис. дол. Але для вояків не менш важливою є допомога чоловічим теплим одягом і білизною напередодні зими, яка вже на порозі.

Мої поїздки в зону війни завжди сповнені емоцій. Радієш, віддаючи потрібні речі, і разом з тим дізнаєшся багато подробиць про буття вояків, про нескінченний список необхідного теплого одягу, про загиблих, поранених, полонених.

Меморандум, відвід військ? Нічого подібного немає. Є війна. Щодня. Своєрідно перебувати між двома вогнями. Тут наші стріляють, там їхні, а посередині цивільні їздять, комбайни збирають врожай на полях, лунає музика з мого авта. І люди гинуть...

Якось довелося мені побувати в Генеральному штабі АТО, і тепер не покидає відчуття зневаги до певних високопосадових штабних осіб. Вони звітують про значні закупівлі вкрай необхідного захисного обладнання для наших хлопців, котре на фронті ніхто не бачив. На військових складах таки дійсно дещо є, але вони, за словами бійців, продають усе новим добровольцям. Погляди у штабних зажерливі, ненаситні, брехливі, огидні. Я не про всіх, я лише про деяких, з котрими „пощастило" спілкуватися особисто.

А воякам потрібен одяг не за гроші, яких вони не мають, а подарований від щирого серця. Дізналася, що Українська євангельська церква в Юніоні, Ню-Джерзі, оголосила збір теплого одягу і готує посилки до Фундації. Цей добрий приклад варто наслідувати. Речі можна вислати на моє імя до Фундації на адресу: Назаренко Вікторія, Фундація „Вільна Україна", Київ, вул. Жилянська, 31. Тел: 38 (050) 464-7901.

Вікторія Назаренко,
директор з комунікацій
„Ukrainian Freedom Fund",
Київ

Допомога воякам, яку привезла Вікторія Назаренко.

СУА – для жертв Української війни за гідність

Союз Українок Америки створює програму „Допомога жертвам Української війни гідности", яка фінансуватиме відвантаження контейнера з медичним обладнанням в Україну. Зокрема це анестезійна машина, операційний стіл, прилад для електроприпікання, ковдра з підігрівом, рентґенівський стіл і 41 пакунок хірургічного приладдя, придбані д-ром Генадієм Фузаловом (головою лікарів, які співпрацюють для допомоги дітям і подарованих лікарнями Бостону.

Одночасно СУА розподілив 10 тис. дол. допомоги жертвам війни в Полтаві, Коломиї і Львові. Також СУА придбав медикаменти для надання допомоги при травмах на суму 35 тис. дол., які будуть відіслані в найближчі тижні, щоб допомогти пораненим військовослужбовцям. Крім того, на 17 вересня 5,000 дол. були надані пораненим у Київських та Дніпропетровських лікарнях.

Союз Українок Америки має 90-річну історію сумлінного жертводавця гуманітарної допомоги українцям, де б вони не проживали. Наша організація є благодійна, має статус неприбуткової, однак, не може надавати допомогу на озброєння, військове спорядження або підтримувати військові установи. Тому допомога була відіслана окремим пораненим воякам і їхнім сім'ям, а також іншим цивільним особам, які постраждали від війни.

З моменту свого заснування в 1925 році Союз Українок Америки став провідною організацією у сфері реаґування на гострі потреби українців. Завдяки програмі Суспільної опіки наша організація надавала фінансову допомогу через Червоний Хрест потерпілим від стихійних лих, зокрема від повені на заході України; допомагала жертвам Чорнобильської катастрофи; підтримувала освітні програми, які сприяють здоров'ю та безпеці.

З Фонду Чорнобиля СУА виділив 200 тис. дол. на придбання маґнетно-резонансного томографа (MRI) для Клінічного центру Києва (відділ травматології та невідкладної медичної допомоги); крім того, тисячі долярів – на медичне і хірургічне приладдя; СУА придбав чотири аналізатори крови на суму 126 тис. дол. для реґіональної дитячої лікарні у Львові (нині лікарня ч. 10); через програму СУА „Книги для України" лікарі в цій лікарні отримали цінні медичні книги для програми медичного навчання.

Останнім часом СУА передав понад 100 тис. дол. гуманітарної допомоги пораненим на Майдані.

Програма „Допомога жертвам Української війни гідности" сприятиме невідкладній допомозі та довготривалим потребам поранених воїнів чи цивільних осіб, постраждалих у війні, які потребуватимуть підтримки, щоб дати їм можливість жити повноцінним і незалежним життям, наскільки це можливо.

Мета і завдання запропонованого проєкту полягає у виявленні пацієнтів і наданні їм ефективної медичної та психологічної допомоги.

СУА запрошує читачів „Свободи" приєднатися до нас у цій важливій гуманітарній програмі.

Контактна інформація: Лідія Білоус (UNWLA Social Welfare Chair), Lidia@Bilous.net.

Чеки висилати на адеру: „UNWLA War Victims Fund", UNWLA, 203 Second Ave., New York, NY 10003-5706.

Союз Українок Америки

Шевченківську виставку в Ню-Йорку відвідав Євген Нищук

Микола Галів

НЮ-ЙОРК. – 24 вересня Управа і дирекція Українського Музею щиро зустрічали високодостойного гостя – Міністра культури України Євгена Нищука. Уродженець Прикарпаття, він здобув відомість як артист Національного драматичного театру ім. Івана Франка та Київської академічної майстерні театрального мистецтва „Сузір'я" і кіно. Але справжню популярність йому принесла активна участь у двох українських революціях – Помаранчевій і Революції гідности: на сцені Евромайдану Є. Нищук як один з постійних ведучих не сходив з неї ні вдень, ні вночі, навіть коли „Беркут" почав стріляти у беззбройних людей.

Голова музею д-р Рената Голод і директор Марія Шуст, тепло привітавши гостя, дякували йому за особливе сприяння у влаштуванні унікальної виставки художньої творчости з нагоди 200-ліття з дня народження Тараса Шевченка, що в цей час успішно діє у Ню-Йорку, маючи, завдячуючи Є. Нищукові, у своїй ексозиції оригінальні твори з київської колекції Великого Кобзаря.

Голова музею Р. Голод і директор М. Шуст ознайомили міністра Є. Нищука з ґалеріями музею, зупиняючись докладніше на експонатах унікальної Шевченківської виставки. Можемо гордися, що Управа і дрекціяї Музї, спираючись на підтримку усієї української громади, зокрема на спонзорство з боку Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" у Ню-Йорку, успішно втілила ідею цієї виставки.

Відкриття її відбулось 28 червня, а незадовго до цього, 18 червня, музейники переживали хвилюючий момент розпакування оригінальних творів Т. Шевченка, що прибули з Національного Музею Т. Шевченка у Києві. Участь у цьому дійстві взяли активісти музею, спонзори і також представник київського Національного Музею Т. Шевченка Юля Шиленко.

Екскурсія з міністром Є. Нищуком почась з центральної ґалереї, де на фронтовій стіні розміщено десять оригінальних автопортретів поета і дві репродукції, а на бічних стінах – низку портретів і три великі банери з поетичними рядками, які своїм змістом стосуються картин.

Міністер культури України Євген Нищук (в центрі) під час відвідин Українського Музею в Ню-Йорку.

Серед картин на протилежній стіні – портрет Айри Олдріджа (олівець) і Павла Енґельгардта (аквареля).

Праве крило ґалерії відкривається великим портретом Т. Шевченка і двома панелями з біографією Т. Шевченка українською й англійською мовами. Далі – картини „Старости", „Казка", „Сон бабусі", „Натурники", „Циганка", „Місячна ніч", „Смерть Богдана", „Новопокровське укріплення з Хівінського шляху" прекрасна композиція „Розп'яття", портрет поета Василя Жуковського (копія твору Карля Брюлова), банери і ґабльотки з цінними архівними предметами, що пов'язані з творчістю Т. Шевченка.

На лівому крилі ґалерії – картини соціяльного і релігійного змісту: „Програвся в карти", „У хліві", „У шинку", „Серед розбініків", „У в'язниці", „Св. Себастіян", „Самарянка" й інші. На центральній переферійній стіні галерії розміщено майже 20 різних акварельних краєвидів – „Новопетрівське укріплення", „Низький берег острова Ніколая", „Чиркалатау", а також „Костел св. Олександра", „Аскольдова могила".

На протилежній стороні розміщено ґабльотки з рідкісними експонатами, далі бачимо титульні сторінки різних видань, тексти, реклями, програмки – понад 60 експонатів.

Словом, виставка робить на глядача надзвичайно гарне враження.

Після проведеної тури у конферніційній залі відбулася велика розмова членів Управи і дирекції Українського Музею з Міністром культури України Є. Нищуком. Гостеві ставили різні питання, на які давав широкі і вичерпні відпові.

На закінчення статті слід уточнити, що на згаданій виставці еспоновано 49 ориґінальних картин, позичених з Національного Музею Т. Шевченка у Києві й один оригінальний твір, „Мойсей добуває воду з скелі", – з колекції Християни Чорпіти, а ще понад 150 картин-репродукцій, різних предметів, оригінальних і факсимільних видань, і багато іншого, що в тій чи іншій мірі стосується життя і творчости Т. Шевченка. Це, мабуть, уперше глядачеві в Ню-Йорку пощастило у такому форматі і кількості побачити багатющу малярську спадщину Т. Шевченка.

Залишається тут додати, що ця безцінна виставка в Українському Музеї у Ню-Йорку триватиме принаймні до 30 листопада. Не спізніться!

Пластовий рік розпочато в Ню-Йорку

Олександра Юзенів

НЮ-ЙОРК. – Новий пластовий рік в станиці розпочався 13 вересня. До Пластового дому на Другій авеню зійшлося багато пластунів і їхніх батьків, які вщерть заповнили велику залю.

Збіркою провадив бунчужний Олекса Рибчук, писарем була Ляриса Чебіняк. Після звітування провідників частин заспівали молитву „Отче наш" та новацьку пісню „Ми діти України", зачитано наказ, а тоді до пластунів і до їхніх батьків говорила станична Таля Даниш. Вона підкреслила важливість і користь з належности до Пласту. Коли вона запитала, хто цього року побував на пластових таборах, то виявилося, що понад три чверти пластунів таборували.

Т. Даниш викликала на середину залі виховників роїв і гуртків, представила їх і пояснила батькам їхні обов'язки та відповідальність, звернула увагу батьків на те, що ці молоді люди добровільно віддають багато свого часу і енерґії Пластові і їхнім дітям.

Провідниками поодиноких частин цього року є ґніздові Діяна Шмериковська і Остап Гладун, зв'язкові Адя Маґун і Павло Темницький, сестричка „Пташат" Христя Горська-Макар. „Пташат", новацтва і юнацтва цього року в Станиці є 118 осіб.

Цього року Пластова станиця розпочала великий ремонт пластової домівки і потребуватиме на це великих фондів, які плянує роздобути, влаштовуючи відповідні акції. Присутні одержали календар занять на першу половину року та правила поведінки в пластовій домівці. На збірці, крім членів Станичної старшини, був також фінансовий референт Пластової Фундації Богдан Савицький.

Збірку закінчено піснею-молитвою „Сині дзвіночки" та пластовим гимном.

Новак і новачки переходять до юнацтва, скидають новацькі і одержують юнацькі хустини. (Фото: Ляриса Чебіняк)

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує на доповідь

д-ра

Зенона Василева

(історика, професора Корнельського університету)

„Сучасний стан Української Православної церкви в Україні"

в суботу, 18 жовтня 2014 року
о 5-ій годині по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Авто для батальйону „Горинь"

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Коли медик Андрій Коник з міста Дубна, який наразі виконує свій професійний обов'язок в зоні антитерористичної операції, повідомив своїх земляків про те, що під час бойових дій в батальйоні територіальної оборони „Горинь" згорів автомобіль швидкої допомоги, у місті, з ініціятиви голови районної ради Олександра Дехтярчука, почали збирати гроші, щоб придбати нове авто.

30 вересня автомобіль „Мерцедес-Бенц" передано безпосередньо командирові батальйону полковникові Олександрові Цисеві, який вперше за час війни відвідав Рівне.

На щастя, батальйон, попри участь в багатьох військових акціях, зокрема під Іловайськом, не зазнав людських втрат, у чому мала свою ролю швидка допомога пораненим.

„Це єдиний батальйон в Україні, який не втратив людей. Два рази виходили з глибокого оточення і не втратили жодної людини – це заслуга людей і командирів. Коли 83 вояки виходили з оточення і натрапили на росіян, то почали їм махати, росіяни подумали, що це „сепаратори", а лише коли ми проскочили через російську колону, почали нам навздогін стріляти", – розповів О. Цись.

Авто швидкої допомоги для батальйону „Горинь". (Фото: Євген Цимбалюк)

Повернення великого Митрополита

Володимир Рожко

БРУСИЛІВ, Житомирська область. – Селище Брусилів на річці Здвиж – місце народження видатного сина України Митрополита Української Православної церкви Іларіона, в миру – проф. Івана Огієнка (1882-1972), автора сотень наукових праць з рідної історії, мови, літератури, богослів'я. В 1940-1944 роках Митрополит Іларіон очолював Церкву на Холмщині і Підляшші, а у 1951-1972 роках – в Канаді. Владика переклав Святе Письмо на рідну мову.

22 серпня в Брусилові відзначили День українського прапора і духовне повернення Митрополита Іларіона на його малу батьківщину. Вдячні земляки поряд з будинком адміністрації збудували музей його імені, створили експозицію, ліворуч від входу поставили погруддя Митрополита.

Того дня до селища прибули гості з Києва, Житомира, Луцька, далекого Вінніпегу. Відбулося віче, освячення і огляд експозиції історичного музею ім. Івана Огієнка.

Думками про владику-професора поділилися проф. Микола Тимошик, родичка Митрополита Ірина Тюрменко. Проф. Роман Яринюк, який разом з дружиною Анастасією прибув з Вінніпегу, передав до музею дарунки від українців Канади. Автор цих рядків разом з колишнім студентом Сергієм Хоміцьким передали лист-привітання і гроші на розбудову музею від Інституту дослідів Волині і Товариства „Волинь" у Вінніпезі (президент д-р Сергій Радчук, секретар Надія Шаварська).

Завідувачка музею Світлана Карась побажала присутнім нових зустрічей.

Будинок історичного музею ім. Івана Огієнка. (Фото: Володимир Рожко)

Відкрито музей дерев'яної скульптури

Анатолій Сазанський

МИРГОРОД, Полтавська область. – 20 серпня у Миргороді була розрізана символічна стрічка до виставкової залі єдиного на теренах української провінції Музею дерев'яної скульптури народного майстра-різбяра Юрія Моха. Стала до дії перша з п'яти запланованих заль музею. Міська влада та головний адміністратор краєзнавчого музею проіґнорували цю знакову у житті Миргорода подію.

Того дня до нового музею завітали сотні відвідувачів, і всі з захопленням вітали безперечні творчі здобутки народного майстра, його творчі пошуки в тематиці Шевченкіяни, козаччини і християнства. Ось деякі відгуки.

Віктор Стус, письменник, Заслужений журналіст України: „Відкриваючи цей музей, ви робите державну і національну справу. Я захоплений як майстерністю скульптора, так і його втіленою ідеєю".

Раїса Дубовик, освітня діячка, педагог, музикант: „Я вражена і вдячна за глибоко змістовний день подарований вами".

Скульптури народного майстра-різбяра Юрія Моха. (Фото: Анатолій Сазанський)

Храм на „Повстанських могилах" увінчано хрестом

Євген Цимбалюк

ГУРБИ, Рівненська область. – Урочище Гурби відоме тим, що тут в 1944 році відбувся найбільш тривалий та найбільш масовий за весь час існування Української Повстанської Армії бій. У смертельному герці зійшлися 5,000 воїнів УПА та понад 30 тис. бійців каральних загонів НКВД, прикордонників, охорони тилу, на боці яких була також авіяція, танки, бронепотяг, артилерія. Повстанців прорвали вороже кільце і вийшли з оточення.

Про цю історичну подію нагадує меморіяльний комплекс, зведений на Гурбах, зокрема храм, будівництво якого ініціював намісник Свято-Воскресенського чоловічого монастиря на „Повстанських могилах" єромонах Нифонт.

Василь Самчук з своїми п'ятьма синами, з допомогою інших трударів, впродовж трьох місяців звів дерев'яний каркас церкви Воскресіння Христового і підготував його для встановлення бані та хреста, що стало урочистою подією.

З цієї нагоди 25 вересня відбулося Богослуження з участю Архиєпископа Рівненського і Острозького Української Православної Церкви Київського патріярхату Іларіона. Після освячення хрест зайняв своє місце на 25-метровій маківці храму.

Зустріч на честь національних пророків

Володимир Рожко

КРЕМ'ЯНЕЦЬ, Тернопільська область. – В цьому історичному місті 4-7 вересня відбулася 10-та українсько-польська літературно-мистецька зустріч „Діялог двох культур-2014", присвячена 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка і 205-річчю з дня народження визначного польського поета Юліюша Словацького.

Урочиста академія відбулася з участю Героя України Дмитра Павличка. Біля музею Ю. Словацького зібралися мистці з виставками своїх картин, виробів народних умільців. Гості з Києва, Тернополя, Луцька, Польщі поклали квіти до пам'ятників Т. Шевченкові та Ю. Словацькому.

В офіційній частині, яка розпочалася виступом представників державної влади України і Польщі, звучали слова щирої дружби і взаємопошани між двома сусідніми народами, осуд московської аґресію на сході України.

Д. Павличко прочитав свої вірші, які викликали бурхливі оплески, а відомий кобзар Василь Жданкін подарував присутнім низку давніх козацьких дум у власній інтерпретації.

Присутні оглянули експозицію музею Ю. Словацького під розповідь його директора Тамари Сеніної.

В другій половині дня у залі гуманітарно-педагогічного інституту відбулася урочиста академія, на якій виступили вчені, науковці, краєзнавці України і Польщі.

Учасники літературно-мистецької зустрічі (зліва): Олег Василишин, Сергій Хоміцький, Володимир Рожко, директор архіву Богдан Хаварівський.

Фестиваль у Випані присвятили Україні

Левко Хмельковський

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – П'ятий щорічний Український фестиваль відбувся 4 жовтня в Українському американському культурному центрі Ню-Джерзі. Фестиваль був присвячений боротьбі за волю і незалежність України. Про це нагадувало й гасло на сцені: „Слава Україні! Героям слава! Українські вояки, ми вами пишаємося!".

Свято готували 17 членів Фестивального комітету на чолі з Оксаною Лодзюк-Кривулич. До його проведення долучилися 153 спонзори, серед яких провідними були Українська американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч", Український Народний Союз, компанія „Міст", „Чорноморська Січ", похоронне заведення „Литвин і Литвин", Рідна школа ім. Лесі Українки у Випані та ще 12 осіб, яких назвали зі сцени з подякою ведучі Александра Тершаківець-Завадівська та Борис Коваль. Усі були перелічені у програмному бюлетені фестивалю, який надрукував УНСоюз.

Дощова погода перевела святкові події до приміщень Культурного центру. А таких подій було чимало: про свої послуги інформували УНСоюз і кредитівка, численні громадські організації, зокрема „Друзі в Ню-Йорку Українського Католицького Університету". За традицією у залях частували українськими стравами і пропонували народні вироби.

Таїса Гамуляк з ансамблю „Іскра" вітає гостей фестивалю. (Фото: Левко Хмельковський)

При вході до центру гості мали нагоду познайомитися з учасниками Евромайдану Романом Дзівінським та Павлом Марчуком, які потерпіли від насильства тодішньої влади і тепер лікуються в Америці та збирають пожертви для своїх побратимів. Р. Дзівінський приїхав зі Львова на київський Майдан і біля Будинку профспілок 6 лютого узяв у невідомого скриньку як подарунок для „Правого сектора". Скринька вибухнула і відірвала Романові ліву кисть та пальці на правій руці. П. Марчука важко поранив на Майдані снайпер.

З України приїхала голова Союзу українок України д-р Орeслава Хомик.

Відомі хореографи Андрій Цибик та Григорій Момот вивели на сцену своїх вихованців. У танцювальних ансамблях Г. Момота „Барвінок" з Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі, та „Чорнобривці" з Стетен-Айленду танцювали наймолодші.

Академія українського танцю А. Цибика „Іскра" почала сценічне свято (взагалі було два концерти – ранковий і полудневий) танцем „Привіт" і закінчила стрімким „Гопаком". Крім того, ансамбль „Іскра" виконав кілька інших танців, зачарував хореографією на музику пісні Володимира Івасюка „Я піду в далекі гори".

На сцені виступали танцювальна група „Бабаросин" з Ню-Йорку, тріо ІКА (Іня Чегейда, Ксеня Салевич, Андрій Вовк), солістка-бандуристка Оксана Телепко, малий сурмач і тато-ґітарист Богдан і Михайло Савчуки.

Своєрідним концертом в концерті став виступ Андрія, Ярка та Юрія Добрянських, які ознайомили залю з різними піснями на музику гимну „Ще не вмерла", що стало екскурсією у музичний світ. Вони

(Закінчення на стор. 11)

На сцені – ансамбль „Барвінок".

Фестиваль у Випані..

(Закінчення зі стор. 10)

співали також твори композиторів на слова Тараса Шевченка.

Були на сцені український садочок з Випані, а також співочий гурт музичної школи „Солов'їний край" (Софія Коваль, Роксолана Бойчук, Уляна Лещук, Ніна Раковська, Лілія Томко). Порівняно з попередніми виступами відчутно зросла виконавська майстерність, зміцніли голоси Ані Косачевич, Вероніки Наливайко, сестер Калини та Уляни Лещук, які у віці від 9 до 15 років починають сценічне життя.

Після концертів фестиваль тривав далі. УНСоюз та кредитівка провели льотерії-виграшки.

Увечорі гості пішли на музичну забаву.

Про Український Народний Союз інформували гостей (зліва): Марійка Дрич, Стефан Вельгаш, Оксана Станько та інші союзовці.

Ансамбль „Іскра" танцює „Березнянку".

Танцює гурт „Бабаросин" з Ню-Йорку.

Брати Юрій, Андрій та Ярко Добрянські.

Українську американську кредитову спілку „Самопоміч" представляли (зліва): Андрій Гречак – член Дорадчої ради у Ню-Джерзі, Ірена Аґне – директор філії у Нюарку, Юрій Бозьо – віце-президент, Богдан Ватраль – президент, Михайло Козюпа – директор філії у Випані.

Поранені на Евромайдані Павло Марчук (зліва) та Роман Дзівінський познайомилися на фестивалі з солістом опери Олегом Чмирем (в центрі). (Фото: Левко Хмельковський)

Стара система...

(Закінчення зі стор. 1)

розпалюванні сепаратизму на сході – вони сьогодні спокійно їздять по Україні, пропаґуючи ті самі проросійські, антиевропейські „програми“. Жоден колишній прокурор, жоден суддя, жоден начальник міліції не був притягнутий до кримінальної відповідальности за антидержавну діяльність.

Дивитися на тих самих „реґіоналів“ і комуняк крізь пальці – це по-новому, пане Президенте? А коли мовчать законодавці, коли мовчить правоохоронна, судова система, то чи є дивним, що в народі знову зріє протест? Він покищо обмежується вкиданням слуг „реґіонального“ режиму у сміттярки, але цей засіб „народної люстрації“ може, не дай Боже, набути зовсім небажаних форм помсти „вчорашнім“.

Наприклад, вже увірвався терпець одеситам, коли 30 вересня до них на аґітацію приїхав Нестор Шуфрич, один з найпаскудніших прихвоснів старої влади. Вів себе, як завжди, нахабно, виклично, спровокувавши бійку, в котрій йому найбільше дісталося. Певна річ, це дуже недемократично і підлягає осудові. Президент доручив правохоронним органам негайно виявити винних у побитті Н. Шуфрича, але чи водночас з цим дорученням П. Порошенко усвідомлює набагато більшу провину цього негідника перед українським суспільством?

Ось ще приклади „нової“ України. Центральна виборча комісія зареєструвала кандидатом у депутати одіозного олігарха Валерія Хорошковського, який за режиму В. Януковича очоолював Службу безпеки і через якого цю службу свідомі українці називали „Службою небезпеки України“. При цьому ЦВК кричуще порушила закон: В. Хорошковський вже понад два роки мешкає то в Монако, то в Англії, прогулюється на своїй багатомільйонній яхті, а тепер, перед виборами, з’явився в Україні, щоб знову дістати стаус недоторканости і знову шкодити Українській державі, бо ні на що інше не здатний.

А тим же часом та сама ЦВК відмовилася зареєструвати кандидатами Андрія Тарасенка та Романа Хмару – як осіб з колишньою судимістю, не врахувавши при цьому, що обидва були засуджені в часи В. Януковича за повалення пам’ятників Ленінові у Києві і Сталінові у Запоріжжі.

1 жовтня Прем’єр Арсеній Яценюк відсторонив від виконання обов’язків Міністра охорони здоров’я Олега Мусія – того самого самовідданого лікаря, котрий на революційному Майдані організовував медичні палатки і вдень та вночі лікував поранених. Він не належав до жодної партії, ні від кого з владної системи не мав підтримки, тому на нього легенько можна було перекласти провину за незадовільну закупівлю ліків для потреб країни. Чому ж „нова“ Україна не почула О. Мусія, коли він нарікав, що при визначальному впливі в міністерстві залишилися ставленики Раїси Богатирової, за якої розквітла пишним цвітом тендерна мафія у галузі фармацевтики?

Одна з найгірших ознак старої системи – добирання кадрів не за професійними і моральними якостами, а за принципом особистої відданости – не подолана і сьогодні кидає пляму й на „нового“ Президента. Не припиняється критика на його адресу, пов’язана з дуже невдалим призначенням на пост міністра оборони Валерія Ґелетея. У дуже складних умовах російської збройної аґресії цей міністер так і не спромігся на продуктивний діялог з добровольчими батальйонами і волонтерами. Мабуть, можна також припустити, що очолене „комусь особисто відданим“ В. Ґелетеєм Міністерство оборони не могло переконати західні держави в доцільності помогти Україні ефективною зброєю.

Ось що слушно пише про це директор Інституту світової політики Альона Гетьманчук: „Недостатня довіра до Міністерства оборони і до армії, зокрема з приводу „чистоти рядів“ – завелика. З вуст моїх співрозмовників, політиків та дипломатів провідних країн-членів НАТО, постійно звучить запитання про те, як ґарантувати, що ця зброя банально не буде перепродана тим, від кого вона мала б допомогти захищатись“ („Українська правда“, 18 вересня).

Чи ж, часом, не з причини цієї „особистої відданости“ Міністра В. Ґелетея українське суспільство не може дочекатися результатів розстеження трагедії під Іловайськом, де з вини бездарної – або не вповні патріотичної – генеральської верхівки загинуло майже 1,000 вояків добровольчих багатьйонів і ще більше було поранено.

Колишній, за президентства Віктора Ющенка, керівник Зовнішньої розвідки України генерал Микола Маломуж сказав в етері „Еспресо ТВ“ (1 жовтня), що провина за цю трагедію лежить на генералах-силовиках, котрі знехтували розвідувальними матеріялами про те, що терористи разом з російськими військами готують велику наступальну операцію.

Подібне і не легше звинувачення звучить в розстеженні російської опозиційної журналістки Юлії Латиніної, яка вважає („Газета по-українськи“, 29 вересня)), що згідно з таємною угодою між Володимиром Путіним і П. Порошенком Маріюпіль мав відійти до Росії, саме тому українська армія покинула це місто напризволяще, і якби маріюпольці під кермою голови Донецької обласної держадміністрації Сергія Тарути не самоорганізувалися і не виставили проти московського аґресора непробивну оборону, то Маріюпіль, а з ним і дорога на Крим, вже були б у руках кремлівського вождика.

Ні, пане Президенте України, українці вірять Вам! Ще вірять... Але дуже непокоїть, з якого це дива В. Путін, виступаючи 2 жовтня в Москві на інвестиційному форумі, раптом заявив, що „український народ завжди був і залишається найближчим для нас, братнім народом. Нас пов’язує спільність етнічна, духовна, релігійна, історична“. Це що – буде вам мир, буде дешевий газ, тільки віддайте нам душу? Яка убогість імперської уяви! Яка бідність засобів поневолення – або груба кривава сила, або підкуп і сатанинський обман!

Пане Президенте України, хоч обидві українські революції, Помаранчева і Революція гідности, ще не викинули на смітник історії систему влади, котра гальмувала і досі гальмує відродження української нації, все ж обидва ці глибоко народні зрушення піднесли українців до такого рівня національної самосвідомости, що ми не радимо очоленій Вами новій Україні приймати будь-які дари з рук кремлівських „данайців“.

SUMA FEDERAL CREDIT UNION

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: **www.sumafcu.org**

Головне Бюро
125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі
301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінґ Валі
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен
555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ОСІНЬ: час переглянути свій буджет. Чи ви здоволені із відсотків які одержуєте у ваших банках, як ні провірте наші.

Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні. Якщо ні, то скільки дивидендів вони платять?

Наприклад: за $100,000 банки виплачують річні дивіденди від $50 до $900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від $750 до $2,150 ☺

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Відкрито Дитячий центр здоров'я у Львові

Антін Кушнір

ЛЬВІВ. – 11 липня відбулась інавґурація Дитячого центру здоров'я ім. Анни Мазуренко, який створено поруч з Західньоукраїнським спеціялізованим дитячим медичним центром, більш відомим як Чорнобильська лікарня.

У створенні Центру поділилися досвідом фахівці, з якими налагоджено тривалу співпрацю в аналогічних центрах Торонто та Лос-Анджелесу. Діяльність Центру, на відміну від багатьох існуючих медичних центрів, буде зосереджено на проблемах психічного здоров'я дітей, яке часто не має належної уваги та опіки. Послуги будуть надаватися у відповідності до сучасних европейських стандартів у сфері дитячого здоров'я.

Про роботу та пляни установи розповів директор Дитячого центру д-р Антін Кушнір, голова медичного комітету Асоціяції випускників Канадсько-Української парляментської програми (КУПП). „Завдяки діяльності Фонду ім. Анни Мазуренко ми впродовж останніх чотирьох років вивчили потреби дитячих лікарень Львова та західньої України, отримали фінансову допомогу та закупили найнеобхідніше медичне обладнання, зокрема сучасні інкубатори для новонароджених", – сказав він.

А. Мазуренко активно підтримувала багато проєктів в Україні, зокрема допомагала Центру „Джерело" у Львові, щоб покращити здоров'я та умови життя дітей в Україні. Фонду вже передав допомогу на суму понад 3 млн. грн.

Учасники інавґурації (зліва): заступник голови обласної адміністрації, директор Інституту родини та подружнього життя Українського Католицького Університету (УКУ) Юрій Підлісний, директор Канадсько-Української парляментської програми (КУПП) та директор Фонду ім. Анни Мазуренко Ігор Бардин, заступник директора департаменту охорони здоров'я Львівської области д-р Ірина Микичак, голова медичного комітету Асоціяції випускників КУПП, керівник проєктів Фонду ім. А. Мазуренко в Україні д-р Антін Кушнір, президент Асоціяції випускників КУПП Юрій Кушнір, директор Інституту психічного здоровья УКУ, член Ради засновників Навчально-реабілітаційного центру „Джерело" д-р Олег Романчук.

Д-р Антін Кушнір (зліва) та д-р Олег Романчук.

„Сподіваюся, що за сприяння нашої влади ми створимо установу, яка сприятиме просвітництву в громаді, навчанню фахівців, проведенню наукових досліджень", – розповів директор Інституту психічного здоров'я Українського Католицького Університету д-р Олег Романчук.

Про перспективи Центру поінформувала д-р Ірина Микичак, заступник директора департаменту охорони здоров'я Львівської области. Представники Фонду ім. А. Мазуренко пообіцяли викупити у Львові біля Чорнобильської лікарні одну з комунальних будівель, у якій буде створено перший в Україні Дитячий центр здоров'я ім. А. Мазуренко.

Директор КУПП Ігор Бардин сказав: „Впродовж останніх 24 років випускники парляментської програми беруть участь в розвитку громадянського суспільства та проєктах демократичних перетворень України. Сьогодні випускники програми розпочинають нову ініціятиву, а саме в сфері дитячого здоров'я, яке визначатиме здоров'я та добробут України в майбутньому. Я переконаний, що разом ми досягнемо успіху!".

Учасників події привітав листом Посол Канади в Україні Трой Лулашник.

Донецький Національний...

(Закінчення зі стор. 1)

ство освіти і науки України уклало контракт ч. І-20 від 29 листопада 2012 року.

У той же час Міністерство звертає увагу на те, що Сергій Баришніков (якого, за наявною у Міністерстві інформацією, „призначено" ректором університету") не є леґітимно обраним ректором згідно з нормами Закону України „Про вищу освіту"; Міністерство не укладало з ним від імені держави України контракту; усі його дії від імені університету є незаконними і не визнаються керівництвом Міністерства освіти і науки України. С. Баришніков не має права підписувати жодних офіційних документів від імені та на бланку ДонНУ, у тому числі фінансових (платіжних відомостей); його підпис на будь-яких офіційних документах (у тому числі дипломах або трудових книжках) є нелеґітимним і, відповідно, не тягне за собою жодних юридичних наслідків. Крім того, такі дії С. Баришнікова мають ознаки ряду злочинів, передбачених окремими статтями Кримінального кодексу України.

3. Усі співробітники, аспіранти (докторанти) та студенти Донецького національного університету України, які мають бажання продовжити працювати (навчатися) у цьому університеті (чи взагалі в системі освіти та науки України), повинні зареєструватися на сайті https://donnu.mon.gov.ua/ (конфіденційність ґарантована) або ж повідомити керівництво університету будь-яким іншим способом про своє бажання працювати (навчатися) у цьому університеті. Крім того, тут же можна поставити конкретні запитання та отримати відповіді від офіційного керівництва університету.

Усі працівники Донецького національного університету України, які не звільнилися за власним бажанням (або які звільнилися у зв'язку з військово-політичною ситуацією, проте бажають продовжувати працювати в університеті), мають приступити до виконання своїх обов'язків, починаючи з 3 листопада 2014 року (за детальнішою інформацією про форми та методи роботи звертайтесь до керівництва університету). Будь-які записи в трудових книжках співробітників, які проведені „владою ДНР", є нікчемними правочинами та не тягнуть за собою жодних юридичних наслідків (крім юридичної відповідальності осіб, які самовільно (не маючи на те законних підстав) здійснили такі записи.

Міністерство освіти і науки України вкотре підтверджує свої зобов'язання щодо повного погашення всієї заборгованости щодо виплати заробітної платні працівникам університету та налагодження подальшої її стабільної виплати як, тільки будуть проведені всі необхідні дії щодо реєстрації університету в новому відділенні Державної казначейської служби України в місті Вінниці.

4. Студенти, які згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2014 року, ч. 785-р скористалися наданим їм правом і були „тимчасово допущені до занять" у будь-якому вищому навчальному закладі на території України, мають право після завершення першого семестру 2014/2015 навчального року і складання всіх підсумкових заліків та іспитів, передбачених навчальним пляном відповідного вищого навчального закладу, у другому семестрі 2014/2015 навчального року:

а) приступити до занять у Донецькому національному університеті України (з 3 листопада 2014 року на території міста Вінниця) (за детальнішою інформацією про місце, умови, форми та методи навчання звертайтесь до керівництва університету); або

б) продовжити навчання у тому вищому навчальному закладі, в якому вони були „тимчасово допущені до занять", пройшовши при цьому повну процедуру переведення з одного вищого навчального закладу до іншого у порядку, передбаченому Положенням про порядок переведення, відрахування та поновлення студентів вищих закладів освіти, затвердженим наказом МОН України ч. 245 від 15 липня 1996 року.

Студенти, які не скористаються жодним з варіянтів, будуть відраховані з Донецького національного університету України на початку другого семестру 2014/2015 навчального року як такі, що не приступили до занять.

Студенти, які за власним бажанням перевелися до іншого навчального закладу можуть бути переведені за їх бажанням до Донецького національного університету України у порядку, передбаченому Положенням про порядок переведення, відрахування та поновлення студентів вищих закладів освіти, затвердженим наказом МОН України, ч. 245 від 15 липня 1996 року".

(Українські національні новини, 30 вересня)

НОВИНИ НАУКИ

Факультет історії і клясичних студій очолив Дейвид Марплз

ЕДМОНТОН, Канада. – Починаючи з 1 вересня цього року, визначний історик д-р Дейвид Р. Марплз, який багато років очолював одну з програм Канадського інституту українських студій (КІУС), протягом принаймні п'яти наступних років очолюватиме факультет історії і клясичних студій Альбертського університету. Через свої нові обов'язки він припиняє керувати Програмою дослідження сучасної України ім. Стасюків КІУС, однак, далі вестиме свій блоґ про події в сучасній Україні, разом з іншим адміністратором блоґу, Тетяною Захарченко (Кеймбріджський університет).

Програму ім. Стасюків було створено у червні 1990 року завдяки фінансовим надходженням з Вічного фонду ім. родини Стасюків, заснованого у 1988 році з заповіту Євдокії Стасюк (Торонто). Мета програми полягає у проведенні докладної аналізи подій в Україні, результатами якої цікавляться як науковці, так і державні та недержавні установи, широкі громадські кола та засоби масової інформації.

Проф. Д. Марплз обійняв посаду директора Програми ім. Стасюків у 1994 році, після кількох років досліджень сучасної української тематики у складі КІУС (1986-1991). Протягом 20 наступних років співробітники програми продовжували надавати коментарі та аналізувати події в Україні, ознайомлювати всі зацікавлені сторони з цією інформацією. З 2007 року проф. Д. Марплз веде інтернет-блоґ „Політика в сучасній Україні", який щодня відвідує понад 2,000 зацікавлених читачів (протягом березневих подій 2014 року в Україні ця цифра зросла до 3,000 читачів).

2013 рік виявився чи не найуспішнішим за всю історію існування Програми. Події в Україні викликали хвилю зацікавлення з боку місцевої, канадської й міжнародної преси та значну потребу в аналітичній інформації щодо цих подій. Проф. Д. Марплз, представляючи Програму ім. Стасюків, сприяв поширенню цієї інформації, виступаючи з лекціями та доповідями, беручи участь у симпозіюмах, друкуючи статті, відповідаючи на запитання та коментуючи події під час численних інтерв'ю тощо. Окремо слід згадати про його участь у трьох конференціях КІУС, присвячених останнім подіям в Україні, та працю над новою книжкою, робота над якою ще й досі триває: „Евромайдан та відповідь Росії на нього" має вийти з друку у видавництві „Ібідем Ферлаґ" (Штутґарт, Німеччина).

Дейвид Р. Марплз

Наукова діяльність проф. Д. Марплза не обмежувалася дослідженнями тематики Евромайдану та інших політичних подій в Україні 2013-2014 років. Він зокрема виголосив доповідь „До 80-ої річниці Голодомору в Україні: дилеми, з якими зустрічається історик" на міжнародній конференції „Куди іде українська історія? Спроба визначити сучасний стан дисципліни", яку було проведено Українським науковим інститутом Гарвардського університету з участю Інституту історії України НАН України (Гарвард, 19-20 листопада 2013 року).

31 січня цього року проф. Д. Марплз виступив з лекцією „Дебати про ОУН та УПА на Заході та їхня історична спадщина в Україні" перед студентами докторської програми на семінарі „Австрійська Галичина та її багатокультурна спадщина" у Віденському університеті.

Влітку 2014 року його було запрошено до Дослідницького центру славістичних та евроазійських студій при Університеті Гокайдо (Сапоро, Японія), де проф. Д. Марплз працював над темою „Евромайдан: аналіза громадського спротиву та реакції Росії на нього". Крім праці над книжкою, назва якої збігається з темою його дослідження в Японії, він виголосив декілька лекцій та взяв участь у великому симпозіюмі „Тридцять років кризи: імперія, насильство та ідеологія в Евразії між Першою та Другою світовими війнами", що відбулася у Сапоро 10-11 липня.

Наразі перед проф. Д. Марплзом відкривається нова сторінка у його науковій кар'єрі, і всі працівники КІУС щиро вітають колеґу та бажають йому великих досягнень та усіляких успіхів у його новій роботі!

КІУС

Пресфонд „Свободи" і Альманаху УНС 2014 за серпень 2014 року

$	NAME	LOCATION
	Пресфонд „Свободи"	
40	MARYNIUK, LUBOW	BROOKLINE, MA
35	KUZYCZ, JURIJ	GLEN ELLYN, IL
25	BAMBER, KATIA	MADISON, CT
	MOSIJCZUK, ASKOLD	COLUMBIA, MD
20	HUDYMA, MELANIA	MILLERSVILLE, MD
	LOMAGA, M	WETHERSFIELD, CT
	PETRINA, ANDREW & IRENE	MT CLEMENS, MI
	POLANSKYJ, MARIA	MATAWAN, NJ
15	MIKTUK, LUBA	CLEVELAND, OH
	YAREMKO, OKSANA	LIVINGSTON, NJ
10	FEDORIW, DARIA	NORTH ROYALTON, OH
	OSTAFIJCZUK, MARIA	LONG ISLAND CITY, NY
	PAPIZ, OLENA	WARREN, MI
5	PROCYK, OLHA	TROY, MI
	SZCZERBA, MARIA	SOUTHAMPTON, PA
TOTAL FOR AUGUST: $275		
	Пресфонд Альманаху 2014	
25	SERKEZ, STEPHEN	POLK CITY, FL
15	SKLEPKOVYCH, O	WYOMISSING, PA
10	FUTEY, BOHDAN	ANNAPOLIS, MD
	KAWKA, WOLODYMYRA	DREXEL HILL, PA
	KUZIO, MYRON	GLASTONBURY, CT
	MEDIUCH, BARBARA	TOMS RIVER, NJ
TOTAL FOR AUGUST 2014: $80		

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи" !

ПОСТАТІ

Володимир Липський, президент Академії Наук

Євген Цимбалюк

У селі Самостріли, що в Корецькому районі на Рівненщині, на березневій недільній Службі Божій у місцевому храмі у 2013 році зачитано поминальну грамотку, у якій було лише одне ім'я – Володимир. Таким чином парафіяни при запалених свічках віддали шану світлій пам'яті свого земляка Володимира Липського. А підставою для поминок видатного українського ученого-фльориста, ботаніка-географа, неперевершеного знавця гербарної справи і ботанічних садів, стала 150-та річниця від дня його народження.

Володимир Липський

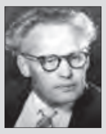
11 березня 1863 року у тутешній церкві відбулося його хрещення. Батько Володимира о. Іполіт був настоятелем церкви, священицький сан мали також його дід та прадід. Юнак віддав перевагу природничим наукам – в гімназії і Київському університеті св. Володимира.

У 1889 році доля закинула молодого ученого на Кавказ, де його полонила тамтешня природа. Вивчаючи її, В. Липський пройшов пішки близько 10 тис. верст. Результатом цих досліджень стала праця „Фльора Кавказу", на якій досі базується природнича наука кавказького реґіону.

Майже чверть століття українець віддав Петербурзькому ботанічному саду, де чи не найповніше розкрився його талант фльориста-систематика. Зокрема В. Липському належить повна характеристика рослин ботанічного саду, за його авторством вийшов путівник для відвідувачів. Коли він з Петербурґу переїхав до Києва, то активно долучився до створення Української Академії Наук, а також до проєкту ботанічного саду на схилах Дніпра. Державний ботанічний сад Академії Наук України побудовано за пляном В. Липського.

У 1919 році В. Липського обрали дійсним членом Академії Наук, учений став президентом цієї наукової установи у 1922-1928 роках. Він нарівні з іншими рубав дрова, варив для співробітників їжу, ходив у непоказному одязі, а дачу, виділену йому „за чином", подарував Одеському ботанічному саду, до діяльности якого теж був причетний. Усе ж академік виявився безсилим в боротьбі з радянською бюрократичною системою. У 1933 році він подав у відставку, не бажаючи підтримувати політично спрямовані природничі ідеї Трохима Лисенка.

Помер видатний учений 1937 року в Одесі. Надгробок над його могилою, поставлений дітьми, було знищено. Сама могила загладилася з землею, а згодом повністю загубилася. Лише при відродженні України ім'я В. Липського знову вознеслося до своєї величі. Віриться, що воно ніколи не зітреться зі сторінок літопису України.

Вісті Фундації імені Івана Багряного
Жовтень 2014 *року, ч.* 169

Чому б Україні не взяти приклад з Росії?

Після підписання договору з гетьманом Богданом Хмельницьким Московщина (Росія) відразу взялася поневолювати Україну. У Москві почала міняти текст договору, присилати свої війська на територію України. Росія почала перешкоджати вживанню української мови в Україні, а 1864 року прийняла закон, за яким навчання в Україні мало провадитись лише російською мовою.

1870 року міністерство освіти Росії заявило, що кінцевою метою освіти всіх народів в Російській імперії повинно бути обрусіння (русифікація).

1876 року цар Олександер II видав Емський указ про заборону друкування та ввезення з-за кордону будь-якої україномовної літератури, а також було заборонено театральні виступи українською мовою і друкування українських текстів під нотами українських народних пісень.

1881 року було заборонено викладання у народних школах України та виголошення священиками церковних проповідей українською мовою.

1884 року цар Олександер III заборонив українські театральні вистави у всіх малоросійських губерніях, тобто на території України.

1888 року видано указ про заборону вживання української мови в офіційних установах і хрищення новонароджених дітей українськими іменами.

1892 року видали заборону перекладати книжки з російської мови на українську.

1908 року російська Академія наук визнала українську мову мовою, а не діялектом, але рівночасно сенат Росії оголосив україномовну культуру й освітню діяльність шкідливою до Російської імперії.

В Україні тепер є багато розмов про те, щоб російську мову зробити другою державною. Чому б Україні не взяти приклад з Росії, де згідно з їхнім законом в усій Російській Федерації державною мовою є одна російська мова. Також і в Україні мала б бути державною одна українська мова.

Довідкове видання „Любіть Україну“

Газета Спілки письменників України „Літературна Україна“ готує до друку книгу „Любіть Україну!“ на видання якої Фундація ім. Івана Багряного дала гроші. Це видання, що його упорядкував Сергій Козак, містить статті, довідники, показник і біобібліографічні відомости про лавреатів премії ім. Володимира Сосюри, засновником якої є часопис „Літературна Україна“. Також подаються маловідомі матеріяли про самого В. Сосюру – одного з найніжніших ліриків, найпопулярнішого поета України 1920-их років, який, попри „радянськість грунту“, на якому писав і жив, не зрадив українську ідею. Його вірш „Любіть Україну“ в сучасну грізну пору випробовувань української державности стає заповітом і закликом боронити рідну країну. Нижче містимо уривки з вступного слова до тієї книги С. Козака.

За анкетними даними бібліотек України в 1927-1929 роках В. Сосюра був найпопулярнішим поетом в Україні. В той самий час найпопулярнішим українським письменником (прозаїком) був Микола Хвильовий. І це було зовсім не випадково, що саме ці дві постаті привернули тоді до себе увагу читаючої публіки. Звичайно ж, не чисто мистецькі дані грали тут основну ролю. Ці дві постаті були тоді найбільш характеристичними в сенсі національно-політичному, як два найбільш одверті й щирі „єретики“ в українській підрадянській літературі. І саме це створило їм популярність...

Якщо мова йде про тих, хто „прожив з Україною в серці“, то, можливо, насамперед це стосується В. Сосюри. Навіть одна з його перших збірок отримала назву „Серце“, бо „була яскравою демонстрацією його розколеного серця“. Дослідники його творчости зазначають, що це була справжня „лебедина пісня“ Сосюри-поета й „остання збірка віршів, де він ще говорив від себе так, як почував і думав“.

Хтозна, можливо, В. Сосюра виношував „Любіть Україну“ вже тоді, коли перебував з С. Петлюрою в Галичині, а ще – курсантом старшинської школи в Кам’янці-Подільському, був він навіть в особистій охороні С. Петлюри (про це, між іншим, є згадка не тільки в спомині В. Сосюри, а й в одному з його віршів, де йдеться про те, як „груші в Петлюри я рвав у саду“).

І тільки після розгрому більшовиками української армії перед перспективою відходу в Польщу він вирішив залишитися в Україні. А тому, що якраз у цей час більшовики в Україні почали ефективно грати на національних почуттях, визнавши самостійність України в „радянській“ формі, В. Сосюра перейшов до більшовиків, свідомо сприйнявши більшовизм як один із реальних, на його думку, шляхів українського універсального, отже – і національного визволення. Пам’ятаймо, що тоді В. Сосюра був 21-річним юнаком. Тож поетове „Любіть Україну“ зродилося з його власного життєвого шляху як частки долі українського народу, зродилося з його „серця, козацького серця“. Бо до С. Петлюри його привело українське національне почуття, тобто – українське серце.

І прийшов цей націоналіст на Український майдан не з „карпатських схронів“ і не з „поліських упівських хуторів“. Прийшов він до нас з Донбасу – краю не тільки „вуглекопного“, а й українського. Того Донбасу, де услід за В. Сосюрою гартувався незборимий український дух Івана Дзюби, Івана Світличного, Василя Стуса, Леоніда Талалая, багатьох інших патріотів з цього краю землі української...

Тож не дивина, що з таким „серцем, козацьким серцем“ В. Сосюра за совєтських часів потрапив до числа „заборонених“ і „перелицьованих“, адже він був, по суті, учасником українського національно-визвольного руху.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі особи: 2,900 дол. – **Іван і Марія Гнипи** (з них по 1,000 дол. для сиріт та для конкурсу з української мови в Дніпропетровську, 500 дол. для журналу „Березіль“ та бюлетеню „Наша Церква Київський патріярхат“ та 400 дол. на інші потреби Фіделеві Сухоносові, редакторові журналу); 2,000 дол. – **Оксана Мостович** (з них по 500 дол. журналам „Березіль“ і „Бористен“ та газеті „Літературна Україна“, 300 дол. на лікування майора Дмитра Афанасьєва, який зазнав поранення від рук російських терористів та 200 дол. на потреби Фундації); 1,000 дол. – **Василь Стан** в пам’ять Ольги Кондратюк, яка все своє життя була великим трудівником на українській ниві та підтримувала всі будівничі заходи (з них 500 дол. для „Літературної України“, 300 дол. на потреби Фундації та по 100 дол. для журналу „Бористен“ та газети „Промінь Просвіти“ в Кривому Розі; по 100 дол. – **Неоніла і Святослав Личики** та **Анатолій Горлоф** на потреби української армії; 75 дол. – **Петро Китастий** (з них 50 дол. для сиріт Дніпропетровська та 25 дол. на потреби Фундації).

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати журналам, газетам та видавництвам, які популяризують українську мову, історію, культуру та усвідомлюють українців, що століттями Росія поневолювала український народ й вже час дбати за свою державу, свою мову та добробут України.

Дніпропетровці виступили проти Путіна

27 серпня увійде в історію України як день повномаштабного вторгнення реґулярних російських військ в Україну. В цей день понад 100 одиниць військової техніки з Росії перетнули кордон в районі Новоазовська і почали бойові дії на українській землі. Кремль вирішив роздавити „братній український народ“ російськими танками. Фактично почалася війна українців проти Росії за суверенітет, незалежність, цілісність України.

Під час прес-конференції на саміті НАТО Генеральний секретар НАТО Андерс Фоґ Расмусен сказав: „Вперше після закінчення Другої світової війни одна европейська країна робить спробу захопити територію іншої европейської країни силою“.

Такі ж події відбувалися і в 1918 році, коли Росія спрямувала чисельну армію генерала Муравйова на Україну, щоб роздавити молоду українську державу. На захист України під Крутами тоді встали молоді студенти. Багато з них загинули. Сьогодні наші герої Іловайська – це герої Крут! Історія повторилася через 96 років! Коли вже Росія відчепиться від нас, припинить топтати українську землю чоботами своїх солдатів?

У відповідь Володимирові Путінові 4 вересня дніпропетровці вийшли на віче протесту „Стоп Путін“. На Европейській площі міста майоріли прапори України, активісти несли плякати з написами: „Солдате, не заблукай“, „Путін, тебе ніхто не любить“. Хвилиною мовчання вони вшанували пам’ять українських воїнів, які загинули в боях на Донбасі та домовились облаштувати бомбосховища, посилити волонтерський рух, організувати курси медичної допомоги. На вічу було прийняте звернення до російських жінок з закликом порятувати їхніх синів.

Віче показало рішучість дніпропетровців зупинити В. Путіна, одержати перемогу на Донбасі і встановити стабільний мир

Нинішня політична еліта України не виправдала себе

Голова уряду України Арсеній Яценюк вважає, що нинішня політична еліта не здатна впровадити зміни на краще. „Ми навряд змінимо країну з тими, хто представляє так звану українську політичну еліту. Більшість цих людей з минулого, з минулим не за віком, а з поглядами на колишню комуністичну систему, поглядами на „старшого брата“, – заявив А. Яценюк. Він уважає, що молоді політичні провідники повинні не просто прийти на зміну нинішним політикам, вони повинні змінити існуючу систему і цінності. Ніколи не треба покладатися на політиків, ніколи не треба їх просити, щоб вони щось зробили, а треба починати з себе. Він висловив думку, що головною цінністю для України має стати добре освічене молоде суспільство і закликав молодих людей проявляти себе.

Юрій Тисенко,
Дніпропетровськ

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. долярів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:	ЮНІОНДЕЙЛ:	АСТОРІЯ:	ЛІНДИНГИРСТ:
6329 Route 209	226 Uniondale Ave	32-01 31st Street	225 N. 4th Street
Kerhonkson, NY12446	Uniondale, NY 11553	Astoria, NY 11106	Lindenhurst, NY 11757
Tel: 845-626-2938	Tel: 516 565-2393	Tel: 718 626-0506	Tel: 631 867-5990
Fax: 845 626-8636	Fax: 516 565-2097	Fax: 718 626-0458	Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ: www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

EQUAL HOUSING LENDER

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

ПОДОРОЖІ

Українські перлини над Сяном

Юрій Гаврилюк

У Надсянні після виселень у 1944-1947 роках було знищено чи не кожну другу церкву, але збереглося ще чимало справжніх перлин на берегах Сяну. До кола архітектурних шедеврів Надсяння належать церкви Розточчя, передусім Любачівського повіту, з яких найстарші знайдемо у Радружі та Горайці. Побудовані вони приблизно у 1585 році, тому можна їх зарахувати до найстаріших пам’яток цього типу у загальноукраїнському маштабі. Сюди зараховується також небагато молодша церква у Кругелі-Великому під Перемишлем та ще дві церкви у Рудці та недалекому від Любачева Лукавці.

Зараз ці всі храми, з котрих деякі перебували на грані загибелі, у задовільному технічному стані – відновлені за державні і громадські фонди та пропаґуються як туристичні атракції реґіону. На жаль, в більшості це лише оболонки стін з залишками розписів та кириличними записами про дату спорудження на одвірках, адже їхнє нутро позбавлене іконостасів, ікон, хоругв. Частина церковної атрибутики потрапила до музеїв у Ланцуті та Сяноці, але більшість після виселення українських парафіян і священиків була втрачена – знищена або вкрадена. Все ж присутність цих старовинних церков дозволяє відчути українське минуле цієї землі.

Каплиця-пантеон над могилою о. Михайла Вербицького у Млинах. (Фото: Юрій Гаврилюк)

На берегах Сяну народився, виростав та й спочив на вічність творець музики, яка в просторі України звучить повсякденно – автор мелодії українського національного гимну Михайло Вербицький (1815-1870). Отже, місцем, якого не може обминути жоден мандрівник, є село Млини, де о. Михайло був парохом церкви Покрови Пресвятої Богородиці. Місце спочинку композитора покаже каплиця-пантеон, зведена над його могилою у 2004 році.

Після Другої світової війни українських мешканців села виселили, їхнє місце зайняли польські переселенці. Пам’ятником на могилі композитора довгі роки опікувалася мешканка села Марія Іваник, яка померла декілька років тому, доживши майже свого 100-річчя.

Збереглася і Покровська церква, якої ремонт, нещодавно завершений та проведений з залученням державних фондів, часто подається як приклад польсько-українського примирення.

Окрім Млинів, варто відвідати також Явірник-Руський і Улюч. На жаль, явірницька церква св. Димитрія, яка „пам’ятала“ охрищення М. Вербицького, пішла у небуття ще в другій половині XIX ст. Але її наслідниця, споруджена у 1880-их роках, цікава тим, що також символізує єднання Сяну з Дніпром, адже у 1938-1939 роках стінні розписи в цьому храмі виконали вихідці з Наддніпрянщини, старшини Армії Української Народної Республіки – полковник Борис Палій-Неїло, колишній ад’ютант Симона Петлюри, а згодом власник іконописної майстерні „Відродження“ у Перемишлі, та Павло Запоріжський.

У Вознесенській церкві в Улючу, біля хреста 1000-річчя Хрещення України, знайдете пам’ятний знак з портретом М. Вербицького. І хоч знаємо, що інформація про Улюч як місце його народження неточна, та все ж це чергове свідчення незаперечного факту, що навіть у малому селі, де українців вже зовсім немає, або це лічені родини, а то й окремі літні особи, можна натрапити на сліди великої історії України. Отже, в дорогу!

Юрій Гаврилюк – головний редактор української газети „Над Бугом і Нарвою“ у Більську-на-Підляшші, Польща.

Пам’ятник на могилі о. Михайла Вербицького. (Фото: Юрій Гаврилюк)

В ПАМ'ЯТЬ НАШИХ БАТЬКІВ

1924-2014 1924-2013

Ірени і Симеона Стецюк

у 69-ту річницю одруження.

„Ви завжди у наших думках та серцях."

Вічная пам'ять!

Марія - Ольга - Данило

З глибоким жалем повідомляємо, що 13 вересня 2014 року, проживши 102 роки, відійшла у Божу вічність наша найдорожча і незабутня Тета і Хресна Мама

св. п.

ЛЮБА ЛЕВИЦЬКА

нар. 1912 року у Явірнику в Україні. Покійна була довголітньою учителькою на Лемківщині, а опісля в Монреалі. Там, будучи співзасновником СУМ та інших установ, виховала покоління щирих патріотів. Була невтомною активісткою, щедро помагала потребуючим та віддано підтримувала українські греко-католицькі церкви в Люрді, Римі, Україні та Монреалі.

Св. п. Люба Левицька була останною донею релігійної та патріотичної родини отця Милоша-Юрія та Анастазії (з Зубрицьких) Левицької. Дідо, отець Михайло Зубрицький, був видатним науковцем та етнографом. Чотири сестри і брат Люби Левицької загинули у Визвольних змаганнях УПА. Книжки „Світло душі родини Левицьких" та „Від темряви до світла" описують ті події.

Св. п. Люба Левицька лишила по собі чудовий приклад невтомної праці для добра і збереження української християнської нації.

„Дорогенька Тето, хай Світлий Спаситель всю вічність променіє перед тобою."

У глибокому смутку залишилися:

племінники	Наталя Глоба-Захарченко з чоловіком Модестом і сином Модестом мол.
	Юрій Павлічко з дружиною Анною
похресниці	Зореслава Христина Глоба
	Мирослава Бродович-Горіх з родиною
опікун	Ярослав Чолій з дружиною Марією

та щирі приятелі в Канаді, Америці і Україні

Вічна Їй пам'ять!

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899**

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшости європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

$100 - $7	$500 - $12	$900 - $20
$200 - $10	$600 - $15	$1000 - $20
$300 - $12	$700 - $17	$1500 - $37.50
$400 - $12	$800 - $17	$2000 - $50

Маємо ліцензію на пересилку долярів. Також пересилаємо в інші країни.

** Додаткова оплата за доставу. Існують певні обмеження.*

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний" з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 ґальон, тушонка - 3 ф., салямі - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколяд - 2 плитки.
Ціна $99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

З глибоким сумом повідомляємо родину, друзів і знайомих, що 2 жовтня 2014 року, проживши 102 роки, померла Мати, Бабуся, Сестра і Тітка,

св. п.

Наталія Коваль

з дому Стефанюк.

вдова по св. п. Богданові Ковалеві; членка Союзу Українок; Українського Музею в Ню-Йорку, НТШ в Ню-Йорку, та українська патріотка.

Панахида відбулася в понеділок, 6 жовтня, в Leo P. Gallagher and Sons Funeral Home, Greenwich, CT, а похорон - у вівторок, 7 жовтня, в Українській католицькій церкві Святого Андрія. Похована на Українському цвинтарі Святого Духа в Campbell Hall, NY.

Вдячні за те, що з нею мали нагоду жити, але з глибоким сумом, що вона нас залишила:

сестра	Ярослава Баросевич
син	Юра Коваль з дружиною Іриною
дочка	Романа Пилип з чоловіком Володимиром
внучки	Александра Коваль, Наталі Давлинг з родиною, Тамара Коваль
внуки	Юра Пилип з дружиною Танею і дочкою Калиною, і Микола Пилип з нареченою Наталею Антоняк
родини	Стефанюк, Масний, Маркусь, Стахів, Дзядів, ближча і дальша родина в Україні, Америці, Канаді та Європі.

Вічна Їй пам'ять!

Пожертви можна складати на:

- Shevchenko Scientific Society, 63 4th Ave., New York, NY 10003
- PLAST NYC, 144 2nd Ave., New York, NY 10003
- The Ukrainian Museum, 222 E 6th St., New York, NY 10003

В середу, 24 вересня 2014 року
наш друг і довголітний член Ватаги Бурлаків

св. п.

Стефан Кушнір

„Стьопа Римський“

відійшов на останну мандрівку у вічність на 88-у році життя, після довгої недуги. Залишив в смутку дружину Олю і доні Марію, Христину і Терешку.

Стьопа був членом Пласту від 1946 року та членом Ватаги Бурлаків від 1953 року. Брав активну участь в діяльності Ватаги, був Ватажком 11/1972 - 7/1974 та шість літ командантом і співорганізатором бурлацьких лещетарських таборів. В станиці Філядельфія був “вічним” референтом таборів, інтендантом новацьких свят весни, організатором прогулянок на лещета і на ховзанки по леді новакам і молодшим юнакам, а в літі їзду верхи на конях. Був кошовим рік і комендантом свята весни кілька разів. Мав своє власне підприємство, ґараж направи авт та представництво і продаж автомобілів SAAB. Служив два роки в американській армії, був ветераном війни у Кореї. Похоронений на українському цвинтарі у Fox Chase у Філядельфії.

Ватага Бурлаків складає найщиріші вислови співчуття
Вдові Олі, їхнім доням та усім членам Родини

Вічна Йому пам’ять!

В шосту безмежно болючу річницю відходу у вічність
нашого найдорожчого і незабутнього
Мужа, Батька, Брата і Діда

св. п.

Василя Тершаківця

будуть відправлені
Поминальні Служби Божі в:

- Церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
  18 жовтня 2014 року о год. 7:45 ранку

Соборі Входу в Храм Пресвятої Богородиці	Норт Порт, Фла.
Соборі св. Юра	Львів, Україна
Церкві Різдва Христового	Тернопіль, Україна
Соборі св. Андрія Первозванного	Підволочиськ, Україна
Храмі Успення Пресвятої Богородиці	Кліцко, Україна

Вічна Йому пам’ять!

З глибоким жалем повідомляємо,
що 4 вересня 2014 року відійшла у вічність

св.п.

Надія Волошин Амінов

У глибокому смутку залишилися:
син - Александер Амінов з дружиною і доньками Аналіс і Елеонорою
сестри - Ліда Волошин
- Валя Когут

Вічна Їй пам’ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник

(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

Головна Управа Т-ва Вояків УПА в ЗСА
ім. ген.-хор. Романа Шухевича - Тараса Чупринки

з глибоким жалем і смутком повідомляє
всіх членів Товариства Вояків УПА в ЗСА
і всю українську громаду, що

22 вересня 2014 року

відійшов в останній рейд
член Організації Українських Націоналістів (б)
голова Відділу Т-ва Вояків УПА у Філядельфії, Па.
зв’язковий УПА командира “Бистрого” на Бучаччину і Заліщики

св. п. Богдан Тодорів - Тур

нар. 18 жовтня 1926 року
в приміських Шепарівцях, місто Коломия.

*

Похоронні відправи відбулися
в суботу, 4 жовтня 2014 року, о год. 9:30 ранку
в Українській католицькій катедрі
Непорочного Зачаття у Філядельфії, Па.
Похований був на цвинтарі св. Андрія у Савт Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Вислови глибокого співчуття складаємо
Дружині покійного пані Вірі, дітям і всій родині.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ’ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою, що
26 вересня 2014 року
відійшла від нас у вічність

св.п. Ірена Білевич з роду Мац

нар. 26 грудня 1925 року в селі Молодич, Ярославського повіту.
Член ОКВ УПА в США і Канаді.

Середню освіту закінчила в 1944 році. Виконувала ролю зв’язкової в ОУН. Опікувалась хворими і раненими учасниками підпільної боротьби. За підпільну діяльність відсиділа п’ять років тюрми у Фордоні, Бидґощ.

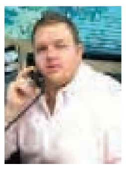
Панахида відбулася 30 вересня 2014 року у Lytwyn and Lytwyn Funeral Home, 1600 Stuyvesant Ave, Union, NJ. Похоронні відправи відбулися в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж. Поховано на упівській секції цвинтаря св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі.

Синам Зенонові і Романові, сестрі Стефанії, братам Андрієві і Романові з родинами і дальшій родині в Україні **складаємо вислови глибокого співчуття.**

ВІЧНА ЇЙ ПАМ’ЯТЬ !

В пам’ять покійної пожертви просимо складати на Літопис УПА: Litopys U.P.A., P.O. Box 97, Station “C”, Toronto, ON M6J 3M7, Canada.

Головні Управи:
Об’єднання кол. Вояків УПА в США і Канаді
Товариства Вояків УПА в США і Канаді

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Tel.: 201-647-6386
e-mail: marijkauna@yahoo.com

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

•Туристичні послуги: авіяквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
645 W. 1st Ave.	565 Clifton Ave	1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (908) 241-2190	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 969-4986
(888) 336-4776		(215) 728-6040

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльности

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail:computopr@aol.com

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях
ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**
Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Halloween at Soyuzivka Oct 24-26 2014

Friday
Dinner available in Mainhouse Dining Room 6-8 pm
TREMBITA BAR Open, Friday 9 pm
Featuring the sounds of Liquid Gypsies @ 10 PM

Saturday
Breakfast 8:30 - 9:30 am
Light Lunch available to order at Tiki
Or Mainhouse soup and wrap $10- 12 – 4 pm

Crafts 2:30 to 4 pm,

MASQUERADE PARADE 4:30 pm

HAY RIDES 6 pm last ride at 9 pm

DINNER BUFFET, Saturday 5-8 pm, $24.00
For smaller appetites- $12- 5-12 years old
4 and under free with adult

COSTUME ZABAVA 10pm Featuring Svitanok
Prizes for most creative costumes

Sunday Breakfast 8:30 – 10 am